

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.7.2011
KOM(2011) 445 wersja ostateczna

2011/0204 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiające europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu
ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i
handlowych**

{SEK(2011) 937 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 938 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1 Kontekst ogólny

W programie sztokholmskim z 2009 r. służącym zapewnieniu obywatelom sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa¹ podkreślono, że europejska przestrzeń sądowa powinna służyć wspieraniu działalności gospodarczej w ramach jednolitego rynku, i wezwano Komisję do przedstawienia odpowiednich wniosków dotyczących między innymi poprawy skuteczności egzekwowania orzeczeń w UE w odniesieniu do rachunków bankowych i majątku dłużników. W planie działania Komisji służącym realizacji programu sztokholmskiego² potwierdzono ten mandat polityczny, przewidując przyjęcie rozporządzenia w sprawie poprawy skuteczności wykonywania orzeczeń sądowych w Unii Europejskiej: zajmowanie rachunków bankowych.

Komisja odnotowała już trudności w transgranicznym dochodzeniu wierzytelności w komunikacie z 1998 r. „Na drodze do skutecznego uzyskiwania i wykonywania orzeczeń w Unii Europejskiej”³ i podkreśliła konieczność poprawy wykonywania decyzji i ustanowienia środków zabezpieczających wobec majątku dłużnika na poziomie unijnym. Podejście to poparła Rada w programie na rzecz wzajemnego uznawania orzeczeń z 2000 r.⁴. Mimo że od tego czasu osiągnięto znaczne postępy na drodze do utworzenia rzeczywistego europejskiego obszaru wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, kwestie te nie zostały jeszcze rozstrzygnięte w prawodawstwie europejskim. Obowiązujące dokumenty w obszarze wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych, np. rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (zwane dalej „rozporządzeniem Bruksela I”)⁵ gwarantują jedynie, że orzeczenie wydane w jednym państwie członkowskim będzie uznawane i *egzekwowalne* w innych państwach, ale nie zawierają przepisów mówiących o tym, w jaki sposób orzeczenie jest faktycznie wykonywane. W chwili obecnej tryb wykonywania orzeczeń i innych tytułów wykonawczych jest regulowany wyłącznie przepisami prawa krajowego. Podejście to nie zmieni się wraz z proponowaną zmianą rozporządzenia Bruksela I⁶.

Konieczność poprawy transgranicznego dochodzenia wierzytelności została ostatnio podkreślona przez Parlament Europejski, który w maju 2011 r. przyjął sprawozdanie z własnej inicjatywy, w którym wezwał Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie środków przejściowych dotyczących zamrażania i ujawniania aktywów dłużników w sprawach transgranicznych⁷.

¹ Przyjętym na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 10–11 grudnia 2009 r.

² COM(2010) 171 wersja ostateczna z dnia 20 kwietnia 2010 r.

³ Dz.U. C 33 z 31.1.1998, s. 3.

⁴ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, s. 1.

⁵ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

⁶ Wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (przekształcenie), COM (2010) 748 wersja ostateczna z dnia 14 grudnia 2010 r.

⁷ Posiedzenie plenarne PE z dnia 10 maja 2011 r. Dokument JURI 2009/2169(INI) z 16.2.2011, sprawozdawczyni Arlene McCarthy (S-D/UK).

1.2 Podstawa i cele wniosku

Obecnie wierzyciel dochodzący swoich wierzytelności w innym państwie członkowskim boryka się ze znacznymi trudnościami. Przede wszystkim uzyskanie tymczasowych środków zabezpieczających przechowywany za granicą majątek dłużnika jest bardziej uciążliwe, długotrwałe i kosztowne. Problem polega na tym, że szybki i łatwy dostęp do tego rodzaju środków tymczasowych jest często istotny dla zagwarantowania, że dłużnik nie usunie ani nie rozdrobni swego majątku do czasu uzyskania przez wierzyciela i wykonania orzeczenia w sprawie głównej. Jest to szczególnie istotne w przypadku majątku przechowywanego na rachunku bankowym. Obecnie dłużnicy mogą łatwo uniknąć egzekucji, przenosząc środki pieniężne przechowywane na rachunku bankowym z jednego państwa członkowskiego do innego. Wierzyciel ma jednak niewielkie możliwości zablokowania rachunków bankowych dłużnika prowadzonych za granicą, tak aby zapewnić zapłatę roszczenia. W efekcie wielu wierzycieli albo nie jest w stanie wyegzekwować swoich roszczeń za granicą, albo uważa, że nie warto o to zabiegać, i je odpisuje.

Zasadniczo można wyróżnić cztery główne niedociągnięcia obecnego stanu rzeczy:

- Warunki wydawania nakazów zabezpieczających majątek przechowywany na rachunkach bankowych określone przepisami prawa krajowego są zróżnicowane w całej UE. Wskutek tego uzyskanie przez wierzyciela nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (lub jego uzyskanie bez uprzedniego przesłuchania dłużnika) jest trudniejsze w niektórych państwach członkowskich niż w innych i zachęca do wybierania państwa egzekucji pod tym kątem. Przy obecnym stanie europejskiego prawodawstwa dodatkowym problemem jest fakt, że zgodnie z rozporządzeniem Bruksela I w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej⁸ środki tymczasowe wydane bez uprzedniego przesłuchania dłużnika nie są uznawane i egzekwowane w innych państwach członkowskich. Komisja uwzględniła już jednak ten problem we wniosku dotyczącym przeglądu rozporządzenia Bruksela I.
- Drugi problem związany jest z tym, że w wielu państwach członkowskich uzyskanie informacji na temat miejsca, w którym dłużnik ma rachunek bankowy, bez skorzystania z usług agencji detektywistycznej jest trudne lub wręcz niemożliwe. Taki brak przejrzystości często uniemożliwia wierzycielom dostęp do tego rodzaju środków tymczasowych.
- Po trzecie, koszty uzyskania i wykonania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w sytuacji transgranicznej są z reguły wyższe niż w sprawach krajowych, co zniechęca wierzycieli do dochodzenia swych roszczeń za granicą przy pomocy wymiaru sprawiedliwości.
- Ponadto rozbieżności między krajowymi systemami egzekucji i czas jej trwania stanowią poważny problem dla wierzycieli starających się o wyegzekwowanie decyzji sądu. Zmniejsza to skuteczność takich środków tymczasowych jak nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, który z definicji wymaga szybkiego wykonania.

⁸ Sprawa 125/79 *Denilauler* z dnia 21 maja 1980 r.

Szczegółową analizę problemów związanych z obowiązującym systemem oraz skutków różnych rozważanych wariantów ich rozwiązania przedstawiono w ocenie skutków załączonej do niniejszego wniosku.

Ogólnym celem niniejszego wniosku jest przyczynienie się do rozwoju rynku wewnętrznego UE, zgodnie ze strategią na rzecz wzrostu „Europa 2020”⁹, a także do stworzenia w kwestii egzekucji rzeczywistego europejskiego obszaru wymiaru sprawiedliwości w sprawach cywilnych. Ogólnym celem niniejszego wniosku jest ułatwienie przedsiębiorstwom i obywatelom, w szczególności MŚP, dochodzenia transgranicznych roszczeń oraz zwiększenie skuteczności egzekwowania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych dotyczących transgranicznych sporów, a przez to zmniejszenie ryzyka związanego z zawieraniem transgranicznych transakcji handlowych, zwiększenie pewności osób zawierających takie transakcje, zwiększenie dyscypliny płatniczej dłużników w sytuacjach transgranicznych i zachęcanie w ten sposób do większej aktywności gospodarczej w kontekście transgranicznym.

Niniejszy wniosek ma szczególnie na celu:

- umożliwienie wierzycielom uzyskania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym na tych samych warunkach niezależnie od kraju, w którym znajduje się sąd właściwy;
- umożliwienie wierzycielom uzyskiwania informacji na temat miejsca, w którym prowadzone są rachunki bankowe dłużnika, oraz
- zmniejszenie kosztów i opóźnień dla wierzycieli starających się o uzyskanie i wykonanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w warunkach transgranicznych.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Niniejszy wniosek poprzedziły szeroko zakrojone konsultacje ze społeczeństwem, z państwami członkowskimi, innymi instytucjami oraz ekspertami na temat problemów związanych z obowiązującym systemem oraz możliwych ich rozwiązań. Dnia 24 października 2006 r. Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie poprawy skuteczności wykonywania orzeczeń w UE: zajmowanie rachunków bankowych¹⁰, w której zaproponowała stworzenie europejskiego środka tymczasowego pozwalającego zabezpieczać rachunki bankowe i w związku z którą otrzymała 68 odpowiedzi. Pracując nad niniejszymi propozycjami, Komisja uwzględniła wyniki prawnej analizy porównawczej przedstawionej w lutym 2004 r. przez prof. Burkharda Hessa z Uniwersytetu w Heidelbergu (dotyczącej 15 ówczesnych państw członkowskich)¹¹. Dane empiryczne dotyczące skutków poszczególnych wariantów wniosku

⁹ Na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniu 26 marca 2010 r. przywódcy Unii Europejskiej ustalili plan dotyczący strategii „Europa 2020”, która ma zapewnić zwiększenie konkurencyjności UE, większy wzrost gospodarczy i stworzyć nowe miejsca pracy http://ec.europa.eu/europe2020/index_pl.htm. COM(2006) 618.

¹⁰

¹¹ „Improving the enforcement of judicial decisions in the European Union: transparency of the debtor's assets, attachment of bank accounts; provisional enforcement and protective measures”, http://ec.europa.eu/civiljustice/publications/docs/enforcement_judicial_decisions_180204_en.pdf

zebrano w ramach innego badania zewnętrznego ukończonego w styczniu 2011 r.¹², a także na podstawie ankiety przeprowadzonej wśród europejskich przedsiębiorstw za pośrednictwem Europejskiego Panelu Testów Biznesowych. Wyniki ankiety opublikowano w sierpniu 2010 r.¹³. W czerwcu 2010 r. odbyło się wysłuchanie publiczne. Aby wesprzeć Komisję w opracowaniu tego wniosku, ustanowiono grupę indywidualnych ekspertów, która odbyła cztery posiedzenia w okresie od lutego do kwietnia 2011 r. Opinie ekspertów wskazanych przez państwa członkowskie na temat wstępnego projektu wniosku zasięgnięto na spotkaniu w marcu 2011 r.

Z procedury konsultacji wynika, że zarówno wśród zainteresowanych stron, jak i państw członkowskich istnieje ogromne poparcie dla utworzenia niezależnego europejskiego postępowania o zabezpieczenie na rachunku bankowym. Nieliczne osoby zainteresowane, które zakwestionowały potrzebę takiej inicjatywy, z reguły twierdziły, że postępowania krajowe funkcjonują prawidłowo. Inni przyznali jednak, że nowe europejskie postępowanie nie jest wprawdzie potrzebne do usprawnienia procedur obowiązujących w ich państwie członkowskim, natomiast zapewniłoby wartość dodaną w przypadku wniosków wysyłanych na zewnątrz i rozpatrywanych w innych krajach, gdyż w części z nich – jak stwierdzono – postępowania w sprawie nakazów zabezpieczenia na rachunku bankowym są bardzo mało skuteczne. W kwestii najważniejszych elementów planowanego wniosku znakomita większość zainteresowanych stron, a także Parlament Europejski zgadza się z opinią, że przygotowywany europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym powinien mieć charakter wyłącznie tymczasowy. W przeważającej części opinii opowiedziano się również za możliwością wydawania nakazu bez uprzedniego przesłuchania dłużnika, tak aby zapewnić efekt zaskoczenia. Najwięcej kontrowersji wzbudziły te aspekty inicjatywy, które dotyczą ochrony dłużnika, szczególnie właściwości sądu do celów zakwestionowania nakazu oraz trybu jego wykonania za granicą.

Komisja przeanalizowała koszty i korzyści płynące z najważniejszych aspektów proponowanej reformy w ocenie skutków załączonej do niniejszego wniosku.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1 Krótki opis proponowanych działań

Proponowane rozporządzenie ustanowi nowe, niezależne europejskie postępowanie o zabezpieczenie na rachunku bankowym, które pozwoli wierzycielowi zapobiec przeniesieniu lub wycofaniu środków przechowywanych przez dłużnika na rachunku bankowym prowadzonym w Unii Europejskiej. Europejskie postępowanie będzie dostępne dla obywateli i przedsiębiorstw jako alternatywa dla procedur obowiązujących w prawie krajowym. Proponowane rozporządzenie ureguluje kwestie procedury wydawania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, a także jego wykonania przez bank prowadzący dany rachunek. Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym ma jedynie charakter zabezpieczający, a zatem służy jedynie zablokowaniu rachunku dłużnika, ale nie pozwala na wypłatę środków na rzecz wierzyciela. Zgodnie z porządkiem prawnym dużej większości

¹² „Study for an Impact Assessment on a draft legislative proposal on the attachment of bank accounts”, CSES Londyn, publikacja w przygotowaniu.

¹³ Spory handlowe i odzyskiwanie długów z zagranicy, dostępne na stronie: http://ec.europa.eu/yourvoice/ebtp/consultations/2010/cross-border-debt-recovery/index_pl.htm

państw członkowskich europejski nakaz będzie miał skutek *in rem*, tj. będzie dotyczył określonych rachunków, a nie będzie skierowany przeciwko osobie dłużnika.

Najważniejsze elementy wniosku można podsumować w następujący sposób:

3.1.1 Zakres zastosowania (artykuły 2 i 3)

Proponowane rozporządzenie stosuje się do spraw cywilnych i handlowych. Wyłączenia z zakresu obowiązywania w dużej mierze odpowiadają wyłączeniom rozporządzenia Bruksela I. Podobnie jak w tym rozporządzeniu, z zakresu obowiązywania niniejszego wniosku wyłączone są kwestie niewypłacalności i ubezpieczenia społecznego. Wyłączona jest z niego także kwestia arbitrażu. Mimo że pewne względy przemawiają za umożliwieniem stronom arbitrażu skorzystania z tego europejskiego postępowania, uwzględnienie arbitrażu wymagałoby rozstrzygnięcia złożonych kwestii, które nie zostały dotąd ujęte w prawie unijnym, np. w jakich okolicznościach orzeczenie arbitrażowe może być traktowane na równi z orzeczeniem sądowym. Rozstrzygnięcie takich kwestii w niniejszym akcie prawnym wydawało się niewłaściwe.

W odróżnieniu od rozporządzenia Bruksela I proponowane rozporządzenie będzie miało zastosowanie do małżeńskiego ustroju majątkowego, skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich oraz dziedziczenia, gdy tylko przyjęte zostaną i wejdą w życie akty prawne zaproponowane przez Komisję w tych dwóch dziedzinach.

Niniejszy akt prawny dotyczy wyłącznie sytuacji mających skutki transgraniczne. Podejście polegające na zdefiniowaniu tych sytuacji w sposób negatywny zostało zainspirowane art. 1 konwencji haskiej o umowach dotyczących jurysdykcji.

3.1.2 Warunki i procedura wydania

- Dostępność (art. 5)

Zgodnie z wnioskiem europejskie postępowanie ma być dostępne w dwóch rodzajach przypadków: przed uzyskaniem tytułu wykonawczego w państwie członkowskim, w którym prowadzony jest rachunek, i po jego uzyskaniu. W sensie praktycznym oznacza to, że wierzyciel mógłby ubiegać się o wydanie nakazu (1) przed postępowaniem sądowym w sprawie głównej, w trakcie jego trwania lub po uzyskaniu w państwie członkowskim pochodzenia tytułu wykonawczego, który nie jest jeszcze egzekwowalny w państwie członkowskim wykonania, oraz (2) po uzyskaniu tytułu wykonawczego egzekwowalnego w państwie członkowskim wykonania. Komisja wprawdzie spodziewa się, że instrument będzie najbardziej potrzebny w pierwszym wariantcie, może on jednak przynieść wartość dodaną także w wariantcie drugim, gdyż zwiększy skuteczność egzekucji. Zważywszy, że w drugim wariantcie wierzyciel dysponuje już tytułem wykonawczym, warunki wydania nakazu są mniej restrykcyjne niż w pierwszym wariantcie.

- Właściwość sądu do celów wydania nakazu (art. 6, 14)

Co do zasady sąd państwa członkowskiego właściwy do rozpatrzenia istoty sprawy, określony prawem europejskim bądź krajowym, jest właściwy do wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym. Ewentualnie nakaz może też zostać wydany przez sąd państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę sąd. W takim przypadku jednak – aby uniknąć wybierania sądu ze względu na możliwość korzystniejszego rozstrzygnięcia sprawy –

zgodnie z proponowanym rozporządzeniem skutek nakazu jest ograniczony do państwa członkowskiego, w którym został on wydany, a sam nakaz nie jest uznawany i nie może zostać wykonany w innych państwach członkowskich. W przypadku gdy wierzyciel uzyskał już tytuł wykonawczy, może on uzyskać europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, albo wydany przez sąd, który wydał tytuł wykonawczy, albo przez organ egzekucyjny państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest rachunek.

Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące właściwości sądu nie uniemożliwiają ubiegania się o środek zabezpieczający zgodnie z prawem krajowym na podstawie art. 31 rozporządzenia Bruksela I.

- Warunki wydania (art. 7, 12)

Zgodnie z ogólnym podejściem przyjętym w dużej większości państw członkowskich proponowane rozporządzenie zawiera wymóg, aby wierzyciel wykazał, że ma duże szanse na wygranie sprawy w sprawie głównej, tzn. że jego pozew jest na pierwszy rzut oka uzasadniony, a ponadto istnieje ryzyko, że bez wydania nakazu późniejsze wykonanie orzeczenia może być utrudnione, ponieważ dłużnik może usunąć lub rozdrobnić posiadane środki. Ponadto sąd może wymagać, aby wierzyciel zapewnił zabezpieczenie tytułem odszkodowania za ewentualne straty poniesione przez dłużnika, w przypadku gdy nakaz zostałby oddalony jako bezzasadny, na przykład ze względu na bezzasadność roszczenia wierzyciela w sprawie głównej.

- Aspekty postępowania (art. 10, 11, 44)

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym będzie wydawany w postępowaniu *ex parte*, tj. bez uprzedniego przesłuchania dłużnika. Pozwoli to zapewnić efekt zaskoczenia. W sytuacjach, w których efekt zaskoczenia nie jest niezbędny, na przykład dlatego, że rachunek został już zabezpieczony przez innego wierzyciela, powód może jednak wnieść o przeprowadzenie postępowania między stronami. Zważywszy na to, że w przypadku postępowania o zastosowanie środków tymczasowych niezwykle ważny jest czas, rozporządzenie umożliwia złożenie ustnych wyjaśnień tylko w szczególnych okolicznościach. Sąd może przyjąć jako dowód zeznanie świadka lub opinię biegłego sporządzone na piśmie. Rozporządzenie określa także konkretne terminy wydania i wykonania europejskiego nakazu. W przypadku gdy sąd lub organ egzekucyjny ze względu na szczególne okoliczności nie jest w stanie dochować tych terminów, musi uzasadnić dodatkowe opóźnienie.

- Uzyskanie informacji dotyczących rachunków bankowych dłużnika (art. 17)

Ze względu na możliwe trudności w uzyskaniu informacji na temat rachunku lub rachunków dłużnika proponowane rozporządzenie zobowiązuje państwa członkowskie do stworzenia mechanizmu ułatwiającego wierzycielowi to zadanie. Rozporządzenie pozostawia państwom członkowskim wybór między dwoma mechanizmami. Państwa członkowskie mogą ustanowić nakaz ujawnienia informacji zobowiązujący wszystkie banki działające na ich obszarze do zgłoszenia faktu, że prowadzą rachunek dłużnika. Mogą one także zapewnić organom egzekucyjnym dostęp do informacji przechowywanych przez organy publiczne w rejestrach lub w innej formie. Drugi z wymienionych mechanizmów został także ujęty w art. 61 rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych. Ochrona danych wymaga, aby dane osobowe wymieniane na podstawie niniejszego rozporządzenia obejmowały wyłącznie informacje niezbędne do egzekucji i wykonania nakazu.

3.1.3 Egzekwowalność i wykonanie nakazu

- Zniesienie exequatur (art. 23)

Zgodnie z obowiązującymi europejskimi postępowaniami¹⁴ nakazy zabezpieczenia na rachunku bankowym wydane w ramach proponowanego postępowania w jednym państwie członkowskim będą automatycznie uznawane i egzekwowane w innym państwie członkowskim bez konieczności wszczynania odrębnego postępowania.

- Doręczenie nakazu bankowi i pozwanemu (art. 24, 25)

Przepisy dotyczące faktycznego wykonania europejskiego nakazu wydanego w ramach nowego postępowania stanowią najważniejszy nowy element proponowanego rozporządzenia. Nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym ze skutkiem *in rem* jest wykonywany przez doręczenie bankowi lub bankom prowadzącym rachunki objęte nakazem i zobowiązanym do wykonania nakazu. Przepisy proponowanego rozporządzenia dotyczące doręczenia nakazu bankowi uwzględniają dwa rodzaje sytuacji. Jeżeli sąd ma siedzibę w tym samym państwie członkowskim co bank, doręczenie jest regulowane prawem krajowym. Jeżeli zaś nakaz ma zostać doręczony do innego kraju, musi to się odbyć zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 ze zmianą w kwestii metody doręczenia. Dokumenty, które mają zostać doręczone, są przekazywane przez sąd pochodzenia lub powoda bezpośrednio właściwemu organowi w państwie członkowskim wykonania, który z kolei doręcza je bankowi lub pozwanemu. W porównaniu z innymi metodami doręczenia lub dowolnym wyborem spośród różnych metod, opisana wyżej metoda ma tę istotną zaletę, że zaangażowane są w nią właściwe organy państwa członkowskiego wykonania. Pozwoli to zagwarantować, że bank otrzyma nakaz drogą komunikacji, która jest mu znana, a także pozwoli właściwemu organowi uwzględnić z urzędu kwoty wyłączone spod egzekucji, gdy pozwalają na to przepisy prawa krajowego.

Gdy tylko środek zacznie obowiązywać, dłużnik musi zostać o tym niezwłocznie poinformowany, tak aby mógł przygotować obronę. Proponowane rozporządzenie gwarantuje doręczenie niezwłocznie po wykonaniu nakazu.

- Wykonanie przez bank i oświadczenie banku (art. 26, 27)

Bank jest zobowiązany do natychmiastowego wykonania nakazu przez zablokowanie na rachunku kwoty odpowiadającej kwocie wskazanej w nakazie. Szczególne przepisy uwzględniają stan rachunków zawierających instrumenty finansowe oraz rachunków prowadzonych w innej walucie niż waluta nakazu. W ciągu 8 dni bank musi wydać oświadczenie, w którym poinformuje, czy udało mu się zabezpieczyć wystarczające środki. W celu zapewnienia odpowiedniej ochrony danych osobowych dłużnika saldo rachunku nie może zostać ujawnione, jeżeli jest ono wystarczające do pokrycia całej kwoty wskazanej w nakazie.

- Zabezpieczenie kilku rachunków, rachunków wspólnych i powierniczych (art. 28, 29)

¹⁴ Europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń ustanowione rozporządzeniem nr 861/2007 oraz postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty ustanowione rozporządzeniem 1896/2006.

W przypadku nakazu zabezpieczenia kilku rachunków proponowane rozporządzenie ogranicza możliwość zabezpieczenia większej kwoty przez wierzyciela, ponieważ zobowiązuje go do zwolnienia wszelkich środków przekraczających wysokość roszczenia, gdy tylko zostanie o tym fakcie poinformowany. Ze względu na znaczną rozbieżność przepisów krajowych dotyczących warunków zabezpieczenia rachunków wspólnych i powierniczych proponowane rozporządzenie pozostawia tę kwestię do uregulowania obowiązującymi przepisami krajowymi.

- Kwoty wyłączone spod egzekucji (art. 32)

Jeżeli chodzi o kwoty wyłączone spod egzekucji, przeznaczone na utrzymanie dłużnika i jego rodziny lub niezbędne, aby przedsiębiorstwo mogło kontynuować zwykłą działalność, przepisy krajowe są niezwykle zróżnicowane w UE. Dotyczy to w szczególności tego, czy kwoty te są wyłączone spod egzekucji z urzędu czy też na wniosek dłużnika. Proponowane rozporządzenie umożliwia państwom członkowskim utrzymanie krajowego systemu.

- Kolejność zaspokajania wierzycieli (art. 33)

Przepisy prawa krajowego również są znacznie zróżnicowane w UE, jeżeli chodzi o skutki środka tymczasowego dla kolejności zaspokajania wierzycieli. Kwestia ta jest niezwykle złożona i jest nieodłącznie związana z krajowymi przepisami dotyczącymi egzekucji i niewypłacalności. Ze względu na te różnice w proponowanym rozporządzeniu stwierdzono, że europejski nakaz ma status równoważny z odpowiadającym mu środkiem ustanowionym przepisami prawa krajowego.

3.1.4 Środki odwołania od europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (art. 34, 35, 36)

Proponowane rozporządzenie daje dłużnikowi prawo zakwestionowania nakazu na podstawie przesłanek zarówno merytorycznych, jak i proceduralnych. W kwestii właściwości sądu do rozpatrzenia wniosku dłużnika o ponowne zbadanie nakazu proponowane rozporządzenie jest zgodne z podejściem przyjętym w przeglądzie rozporządzenia Bruksela I. Co do zasady pozwany musi zgłosić zastrzeżenia dotyczące nakazu w sądzie, który go wydał (sądzie pochodzenia). Takie podejście gwarantuje, że w sprawie nakazu i jego ponownego zbadania decyduje, co do zasady, ten sam sąd. W drodze wyjątku zastrzeżenia dotyczące niektórych aspektów postępowania egzekucyjnego, zwłaszcza kwot wyłączonych spod egzekucji, muszą być kierowane do sądu w państwie członkowskim wykonania, ponieważ to ono odpowiada za przebieg postępowania. Aby ułatwić dłużnikowi wystąpienie z wnioskiem o ponowne zbadanie nakazu przed sądem w innym państwie członkowskim, rozporządzenie ustanawia standardowe formularze, które będą dostępne we wszystkich językach urzędowych Unii, co pozwoli na zmniejszenie kosztów tłumaczenia. Inne zasady określania właściwości sądu mają zastosowanie do niektórych kategorii dłużników uznawanych z reguły za słabszą stronę w sporze – konsumentów, pracowników i osób ubezpieczonych. Dłużnicy należący do jednej z tych grup mogą wnieść zastrzeżenia dotyczące nakazu przed sądem w państwie członkowskim, w którym mają miejsce zwykłego pobytu. Zasada ta pozwala zagwarantować, że słabsza strona będzie mogła w każdej chwili zakwestionować europejski nakaz w ramach wymiaru sprawiedliwości w swoim kraju, co zapewni dodatkowy element ochrony oprócz zabezpieczających przepisów rozporządzenia Bruksela I dotyczących właściwości sądu w takich sprawach.

3.1.5 *Inne przepisy*

- Zastępstwo prawne (art. 41)

Zgodnie ze stanem prawnym w większości państw członkowskich oraz w celu zmniejszenia kosztów postępowania proponowane rozporządzenie stanowi, że zastępstwo prawne nie jest obowiązkowe w postępowaniu o uzyskanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym. Pozwoli to wierzycielowi ubiegać się o wydanie europejskiego nakazu bez korzystania z pomocy adwokata lub bez konieczności angażowania prawnika posiadającego uprawnienia w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę sąd. Przepisy prawa krajowego mogą jednak wymagać zastępstwa stron przez adwokata, jeżeli dłużnik zakwestionuje nakaz. Aby ułatwić wierzycielowi wystąpienie z wnioskiem o wydanie europejskiego nakazu, proponowane rozporządzenie zawiera standardowy formularz wniosku ze wskazówkami dotyczącymi jego wypełnienia. Formularz będzie dostępny we wszystkich językach urzędowych Unii, co ograniczy konieczność tłumaczenia do kilku fragmentów tekstu wolnego.

- Koszty (art. 30, 31, 43)

Kilka przepisów proponowanego rozporządzenia dotyczy kosztów. Banki mogą jedynie naliczać opłaty za wykonanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, jeżeli są do tego uprawnione w ramach wykonania równoważnych środków ustanowionych przepisami prawa krajowego. W celu zwiększenia przejrzystości zainteresowane państwa członkowskie muszą ustalić jednolitą, stałą opłatę obowiązującą na ich obszarze. Jednolita, stała opłata musi być ustalona także w przypadku kosztów związanych ze skorzystaniem z pomocy właściwego organu, na przykład komornika sądowego. Artykuł 43 zobowiązuje stronę przegrywającą do pokrycia kosztów europejskiego postępowania. Państwa członkowskie mają wprawdzie swobodę w nakładaniu opłat sądowych z tytułu europejskiego postępowania, nie mogą one jednak być wyższe od opłat z tytułu uzyskania równoważnych środków ustanowionych przepisami prawa krajowego, nie mogą też być nieproporcjonalne w stosunku do wysokości roszczenia ani nadmiernie wysokie, przez co mogłyby zniechęcać do skorzystania z europejskiego postępowania.

3.2 **Podstawa prawna**

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 81 ust. 2 TFUE, który uprawnia Parlament Europejski i Radę, w szczególności, jeżeli jest to niezbędne do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, do przyjmowania środków mających na celu zapewnienie m.in. wzajemnego uznawania i wykonywania przez państwa członkowskie orzeczeń sądowych (lit. a)), skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości (lit. e)) oraz usuwania przeszkód utrudniających prawidłowy przebieg postępowań cywilnych, wspierając w razie potrzeby zgodność zasad postępowania cywilnego mających zastosowanie w państwach członkowskich (lit. f)).

Przepisy części trzeciej tytuł V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nie mają zastosowania w odniesieniu do Danii zgodnie z Protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do traktatów. Tytuł V nie ma także zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii, chyba że państwa te zdecydują inaczej zgodnie z odnośnymi postanowieniami Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

3.3 Pomocniczość i proporcjonalność

Niniejszy wniosek jest zgodny z wymogami zasad pomocniczości i proporcjonalności.

Jeśli chodzi o pomocniczość, opisane wyżej problemy mają wyraźny wymiar transgraniczny i nie mogą zostać skutecznie rozwiązane przez pojedyncze państwa członkowskie. Mimo że teoretycznie istnieje taka możliwość, bardzo mało prawdopodobne jest, aby państwa członkowskie podjęły wspólne działania zmierzające do dostosowania przepisów dotyczących zabezpieczania rachunków bankowych, co wyeliminowałoby konieczność działania UE. Kwestia egzekucji nigdy nie była przedmiotem umów międzynarodowych ani wzorcowych ustaw przedkładanych przez organizacje międzynarodowe, nic też nie wskazuje na to, aby tego rodzaju inicjatywa międzynarodowa miała się urzeczywistnić w najbliższej przyszłości. Gdyby nawet tak się stało, daleko idące różnice między obowiązującymi systemami egzekucji w UE sprawiają, że przyjęcie przez państwa członkowskie wspólnego podejścia w rozsądnym terminie wydaje się bardzo mało prawdopodobne, zwłaszcza ze względu na fakt, że jakiegokolwiek porozumienie wykraczające poza europejski proces ustawodawczy wymagałoby jednomyślności.

Dołączona do niniejszego wniosku ocena skutków pokazuje, że korzyści płynące z najważniejszych elementów wniosku przeważają nad kosztami, a zatem proponowany środek jest proporcjonalny.

3.4 Wpływ na prawa podstawowe

Zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w ocenie skutków dołączonej do niniejszego wniosku oraz zgodnie z unijną strategią skutecznego wprowadzania w życie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej¹⁵ wszystkie elementy wniosku są zgodne z prawami określonymi w Karcie praw podstawowych. Dzięki stworzeniu sprawnego i niedrogiego europejskiego postępowania w sprawie zabezpieczenia na rachunku bankowym wniosek wzmacnia prawo wierzyciela do skutecznego wyegzekwowania roszczeń, co jest częścią prawa do skutecznego środka prawnego określonego w art. 47 akapit pierwszy Karty. Równocześnie wniosek gwarantuje ochronę praw dłużnika, zapewniając przestrzeganie wymogów związanych z prawem do rzetelnego procesu sądowego (art. 47 akapit drugi Karty) oraz prawem do poszanowania godności człowieka i życia rodzinnego (odpowiednio art. 1 i 7 Karty). Ochronę praw dłużnika zapewniają w szczególności następujące elementy wniosku:

- wymóg poinformowania dłużnika niezwłocznie po wykonaniu nakazu wraz z doręczeniem mu wszystkich dokumentów przedstawionych przez wierzyciela w sądzie;
- możliwość zakwestionowania przez dłużnika nakazu poprzez złożenie wniosku o ponowne zbadanie do sądu pochodzenia, sądu wykonania lub – jeżeli dłużnikiem jest konsument, pracownik lub osoba ubezpieczona – do sądu właściwego dla jego miejsca zwykłego pobytu;
- wyłączenie spod egzekucji kwoty niezbędnej do zapewnienia utrzymania dłużnika i jego rodziny.

¹⁵ Komunikat Komisji, COM(2010) 573 wersja ostateczna z dnia 19 października 2010 r.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

ustanawiające europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81 ust. 2 lit. a), e) i f),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁶,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w której zapewniony jest swobodny przepływ osób. W celu stopniowego tworzenia tej przestrzeni, Unia powinna przyjąć między innymi środki w dziedzinie współpracy sądowej w sprawach cywilnych mających skutki transgraniczne, zwłaszcza kiedy jest to konieczne dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (2) Zgodnie z art. 81 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) środki te muszą mieć na celu zapewnienie między innymi wzajemnego uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych przez państwa członkowskie, skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz usuwanie przeszkód utrudniających prawidłowy przebieg postępowań cywilnych przez wspieranie zgodności zasad postępowania cywilnego mających zastosowanie w państwach członkowskich. Na posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. Rada Europejska poparła zasadę wzajemnego uznawania orzeczeń sądowych, uznając ją za podstawowy element współpracy sądowej w sprawach cywilnych i wyjaśniając, że powinna ona mieć zastosowanie, między innymi, do nakazów zabezpieczających umożliwiających właściwym władzom zajmowanie majątku ruchomego.

¹⁶ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

- (3) Wspólny dla Komisji i Rady program środków służących wdrożeniu zasady wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach cywilnych i handlowych, przyjęty w dniu 30 listopada 2000 r.¹⁷, umożliwia ustanowienie środków zabezpieczających na poziomie europejskim, a także udoskonalenie środków zajmowania rachunków przez banki, np. przez ustanowienie europejskiego systemu zajmowania rachunków bankowych.
- (4) W dniu 24 października 2006 r. Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie poprawy skuteczności wykonywania orzeczeń w Unii Europejskiej: zajmowanie rachunków bankowych¹⁸. Zielona księga dała początek konsultacjom w sprawie konieczności przyjęcia oraz ewentualnego kształtu jednolitego europejskiego postępowania o zabezpieczenie na rachunku bankowym.
- (5) W programie sztokholmskim z grudnia 2009 r.¹⁹, w którym określono priorytety w zakresie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa na lata 2010–2014, zachęcono Komisję do przedstawienia stosownych propozycji dotyczących zwiększenia skuteczności wykonywania orzeczeń w Unii w odniesieniu do rachunków bankowych i majątku dłużników.
- (6) Wierzyciel powinien mieć możliwość uzyskania nakazu zabezpieczającego, uniemożliwiającego wycofanie lub przelanie środków przechowywanych przez dłużnika na rachunku bankowym znajdującym się na terytorium Unii, jeżeli istnieje ryzyko, że dłużnik dokona rozproszenia środków, co uniemożliwi lub znacząco utrudni wykonanie orzeczenia w sprawie głównej.
- (7) Krajowe postępowania o uzyskanie środków zabezpieczających, takich jak nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym, są obecne we wszystkich państwach członkowskich, ale w zakresie warunków stosowania tych środków i skuteczności ich wykonania istnieją wyraźne różnice. Ponadto korzystanie z krajowych środków zabezpieczających w sprawach mających skutki transgraniczne jest uciążliwe, długotrwałe i kosztowne, szczególnie w przypadku gdy wierzyciel stara się o zabezpieczenie kilku rachunków bankowych prowadzonych w różnych państwach członkowskich. Europejskie postępowanie umożliwiające wierzycielowi łatwe, szybkie i niedrogi zabezpieczenie na rachunku bankowym dłużnika w sprawie mającej skutki transgraniczne powinno naprawić niedociągnięcia obecnego stanu rzeczy.
- (8) Postępowanie ustanowione niniejszym rozporządzeniem powinno stanowić dobrowolny sposób egzekwowania praw przez powoda, stanowiący alternatywę dla istniejących procedur uzyskiwania środków zabezpieczających na mocy prawa krajowego.
- (9) Przedmiotowy zakres zastosowania niniejszego rozporządzenia powinien rozciągać się, pomijawszy kilka dokładnie określonych dziedzin prawa, na wszystkie sprawy z zakresu prawa cywilnego i handlowego. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć w szczególności zastosowania do postępowań arbitrażowych i upadłościowych.

¹⁷ Dz.U. C 12 z 15.1.2001, s. 1.

¹⁸ COM(2006) 618.

¹⁹ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

- (10) Omawiane postępowanie powinno być dostępne dla powoda chcącego zabezpieczyć wykonanie późniejszego orzeczenia w sprawie głównej przed wszczęciem postępowania zasadniczego, a także na każdym etapie takiego postępowania. Powinna być także dostępna dla powoda, który już uzyskał orzeczenie sądu lub inny tytuł wykonawczy w sprawie głównej. W tym ostatnim przypadku postępowanie może zapewnić wartość dodaną w przypadku powolnego wykonania takiego tytułu lub w celu stwierdzenia, w którym państwie członkowskim dłużnik ma wystarczające środki, aby zasadne było wszczęcie postępowania egzekucyjnego.
- (11) W celu zapewnienia bliskiego związku między sądem a środkiem zabezpieczającym sądem właściwym dla wydania nakazu powinien być sąd właściwy dla istoty sprawy. Ponadto powód powinien mieć możliwość ubiegania się o nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w miejscu, w którym taki rachunek jest prowadzony. W takim przypadku jednak skutek nakazu powinien być ograniczony do terytorium państwa członkowskiego, w którym zostało ono wydane.
- (12) Warunki wydania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym powinny zapewniać równowagę między interesami wierzyciela w kwestii uzyskania nakazu w razie takiej konieczności a interesami dłużnika co do ochrony przed nadużyciem nakazu. W związku z tym przed uzyskaniem orzeczenia egzekwowalnego w państwie członkowskim, w którym prowadzony jest rachunek bankowy, sąd musi uzyskać pewność, że roszczenie wierzyciela względem dłużnika wydaje się zasadne oraz że bez takiego nakazu wykonanie przyszłego orzeczenia może być zagrożone lub znacząco utrudnione.
- (13) W celu zapewnienia efektu zaskoczenia wywołanego przez nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym dłużnik nie powinien być informowany o odnośnym wniosku, nie powinien być przesłuchiwany przed jego wydaniem ani informowany o nakazie przed jego wykonaniem przez bank. Dłużnik powinien jednak móc zgłosić sprzeciw wobec nakazu natychmiast po jego wykonaniu.
- (14) Żadna ze stron nie powinna być zobowiązana do uzyskania zastępstwa prawnego w postępowaniu wszczętym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (15) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić wystarczającą ochronę przed nadużywaniem nakazu. Zwłaszcza w przypadku gdy wierzyciel nie dysponuje jeszcze orzeczeniem egzekwowalnym w państwie członkowskim wykonania, sąd powinien móc wymagać od wierzyciela złożenia zabezpieczenia na poczet odszkodowania za ewentualne straty poniesione przez dłużnika wskutek bezzasadnego nakazu. Warunki odpowiedzialności wierzyciela za wypłatę odszkodowania dłużnikowi za tego rodzaju straty powinny być regulowane przepisami prawa krajowego. Jeżeli prawo państwa członkowskiego nie przewiduje ustawowej odpowiedzialności powoda, rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać zastosowania środków o równoważnym skutku, takich jak wymóg złożenia przez powoda zobowiązania do wypłaty odszkodowania.
- (16) Zważywszy, że w sytuacjach transgranicznych wierzyciele borykają się obecnie z praktycznymi trudnościami w uzyskaniu dostępu do informacji dotyczących dłużników ze źródeł publicznych lub prywatnych, rozporządzenie powinno ustanowić mechanizm umożliwiający właściwym władzom państwa członkowskiego egzekucji uzyskanie informacji o rachunkach bankowych dłużnika albo przez zobowiązanie

banków do ujawnienia miejsca prowadzenia rachunków bankowych dłużnika w tym państwie członkowskim, albo przez udostępnienie informacji przechowywanych w rejestrach lub przez organy władz i administracji publicznej.

- (17) W celu zapewnienia szybkiego egzekwowania nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym rozporządzenie powinno stanowić, że przekazanie nakazu z sądu, który go wydał, do banku odbywa się za pomocą doręczenia bezpośredniego zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 dotyczącym doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych²⁰. Niniejsze rozporządzenie powinno także ustanowić odpowiednie zasady wykonania nakazu przez bank oraz zobowiązać bank do stwierdzenia, czy udało się objąć nakazem jakiegokolwiek środka dłużnika.
- (18) W trakcie postępowania w sprawie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym zagwarantowane powinno być prawo dłużnika do rzetelnego procesu. Wymaga to przede wszystkim, aby nakaz i wszystkie dokumenty przedłożone przez powoda zostały doręczone pozwanemu bezzwłocznie po wykonaniu nakazu oraz aby pozwany mógł wystąpić z wnioskiem o jego ponowne zbadanie. Sądem właściwym dla ponownego zbadania powinien być sąd, który wydał nakaz, z wyjątkiem sytuacji, gdy odwołanie dotyczy samej egzekucji. Jeżeli jednak pozwanym jest konsument, pracownik lub osoba ubezpieczona, powinien on mieć możliwość wystąpienia z wnioskiem o ponowne zbadanie nakazu przed sądem w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zwykłego pobytu. Dłużnik powinien także mieć prawo do uwolnienia środków znajdujących się na rachunku, jeśli zapewni inne zabezpieczenie.
- (19) Aby zagwarantować sprawne i niezwłoczne wydanie oraz wykonanie nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, rozporządzenie powinno określać terminy zakończenia poszczególnych etapów postępowania. Ponadto niniejsze rozporządzenie powinno zobowiązać państwa członkowskie do przeprowadzenia europejskiego postępowania równie sprawnie, jak postępowania o uzyskanie równoważnego środka zgodnie z prawem krajowym. Oznacza to przede wszystkim, że w przypadku gdy prawo krajowe przewiduje krótsze terminy na wydawanie środków krajowych niż niniejsze rozporządzenie, takie krótsze terminy powinny mieć zastosowanie także w przypadku europejskiego postępowania. Przy ustalaniu okresów i terminów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu powinno się stosować przepisy rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określającego zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów²¹.
- (20) Niniejsze rozporządzenie respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie służy w szczególności zapewnieniu pełnego poszanowania godności ludzkiej oraz wspieraniu stosowania art. 7, 8, 17 i 47 dotyczących, odpowiednio, poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, ochrony danych osobowych, prawa własności oraz prawa do skutecznego środka prawnego i rzetelnego procesu.
- (21) Przetwarzanie danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia podlega przepisom dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24

²⁰ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

²¹ Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1.

października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych²².

- (22) W celu uwzględnienia postępów technicznych uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej powinny zostać przekazane Komisji w zakresie zmian załączników do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje w trakcie prac przygotowawczych, w tym z ekspertami. Podczas przygotowania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić równoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (23) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, [Zjednoczone Królestwo i Irlandia notyfikowały swoją wolę uczestnictwa w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia]/[bez uszczerbku dla art. 4 wspomnianego protokołu, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani nie mają do nich zastosowania jego przepisy].
- (24) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, w związku z tym nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1 *Przedmiot*

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia europejskie postępowanie dotyczące środka zabezpieczającego umożliwiającego wierzycielowi uzyskanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym (dalej zwanego „nakazem”) zapobiegającego wycofaniu lub przelaniu środków przechowywanych przez dłużnika na rachunku bankowym na terenie Unii.
2. Nakaz jest dla wierzyciela rozwiązaniem alternatywnym wobec środków zabezpieczających istniejących w państwach członkowskich.

²² Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 319.

Artykuł 2
Zakres zastosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do roszczeń pieniężnych w sprawach cywilnych i handlowych mających skutki transgraniczne, określonych w art. 3, bez względu na rodzaj sądu. Nie obejmuje ono w szczególności spraw podatkowych, celnych i administracyjnych.
2. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do
 - a) upadłości, postępowania związanego z likwidacją niewypłacalnych spółek lub innych osób prawnych, porozumień sądowych, układow oraz innych analogicznych postępowań;
 - b) ubezpieczeń społecznych;
 - c) arbitrażu.
3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do rachunków bankowych, które zgodnie z przepisami regulującymi ochronę przed egzekucją w państwie członkowskim, w którym prowadzony jest rachunek bankowy, są wyłączone z zajęcia, a także do systemów rozrachunku papierów wartościowych wskazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 10 dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²³.
4. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do kwestii dotyczących małżeńskiego ustroju majątkowego, skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich oraz dziedziczenia, w przypadkach, w których obowiązuje prawodawstwo Unii dotyczące jurysdykcji, prawa właściwego oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w tych sprawach.

Artykuł 3
Sprawy mające skutki transgraniczne

Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że sprawa ma skutki transgraniczne, chyba że sąd, do którego zwrócono się z wnioskiem o wydanie nakazu, oraz wszystkie rachunki bankowe, które mają zostać objęte nakazem, znajdują się w tym samym państwie członkowskim, a ponadto obie strony mają tam miejsce zwykłego pobytu.

Artykuł 4
Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „rachunek bankowy” oznacza każdy rachunek zawierający środki pieniężne lub instrumenty finansowe prowadzony przez bank na zlecenie pozwanego lub na zlecenie osoby trzeciej w imieniu pozwanego;

²³ Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 47.

2. „bank” oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu od klientów depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi oraz udzielaniu kredytów na własny rachunek;
3. „instrumenty finansowe” oznaczają instrument finansowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 17 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴;
4. „środki pieniężne” oznaczają środki zaksięgowane na rachunku bankowym w dowolnej walucie lub podobne roszczenia o zwrot środków, takie jak depozyty rynku pieniężnego;
5. „środki” oznaczają środki pieniężne lub instrumenty finansowe;
6. „państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek bankowy”, oznacza
 - a) w przypadku rachunku bankowego zawierającego środki pieniężne państwo członkowskie wskazane w numerze IBAN rachunku;
 - b) w przypadku rachunku bankowego zawierającego instrumenty finansowe państwo członkowskie, w którym bank prowadzący rachunek ma miejsce zwykłego pobytu zgodnie z definicją w art. 19 rozporządzenia (WE) nr 593/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁵;
7. „roszczenie” oznacza istniejące roszczenie dotyczące wypłaty określonej lub możliwej do obliczenia kwoty;
8. „orzeczenie” oznacza każde orzeczenie wydane przez sąd lub trybunał państwa członkowskiego, niezależnie od tego, jak zostanie określone, łącznie z postanowieniem w przedmiocie ustalenia kosztów wydanym przez urzędnika sądowego;
9. „sąd” oznacza sąd lub inny organ, któremu państwo członkowskie nadało jurysdykcję w sprawach należących do zakresu przedmiotowego niniejszego rozporządzenia;
10. postępowania;
11. „dokument urzędowy” oznacza dokument, który został formalnie sporządzony lub zarejestrowany jako dokument urzędowy w państwie członkowskim i którego urzędowy charakter:
 - a) wynika z podpisu i treści dokumentu oraz
 - b) został stwierdzony przez organ publiczny lub inny organ do tego uprawniony;
12. „państwo członkowskie pochodzenia” oznacza państwo członkowskie, w którym wydano nakaz;

²⁴ Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.

²⁵ Dz.U. L 177 z 4.7.2008, s. 6.

13. „państwo członkowskie wykonania” oznacza państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek bankowy, który ma zostać zabezpieczony;
14. „właściwy organ” oznacza organ, który państwo członkowskie wykonania wyznaczyło jako organ właściwy dla uzyskania niezbędnych informacji dotyczących rachunku bankowego pozwanego zgodnie z art. 17, doręczenia nakazu zgodnie z art. 24–28 oraz określenia kwot wyłączonych spod egzekucji zgodnie z art. 32;
15. „miejsce zamieszkania” oznacza miejsce zamieszkania określone w art. 59 i 60 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001²⁶.

ROZDZIAŁ 2

POSTĘPOWANIE O UZYSKANIE NAKAZU

Artykuł 5 *Dostępność*

1. Sekcja 1 ma zastosowanie, w przypadku gdy
 - a) powód występuje z wnioskiem o wydanie nakazu przed rozpoczęciem postępowania sądowego w sprawie głównej przeciwko pozwanemu lub na którymkolwiek etapie takiego postępowania;
 - b) powód uzyskał orzeczenie, ugodę sądową lub dokument urzędowy przeciwko pozwanemu, podlegający wykonaniu w państwie członkowskim pochodzenia, ale jeszcze nieegzekwowalny w państwie członkowskim wykonania, w którym wymagane jest nadanie klauzuli wykonalności.
2. Sekcja 2 ma zastosowanie do sytuacji, w których powód występuje z wnioskiem o wydanie nakazu po uzyskaniu orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego przeciwko pozwanemu, egzekwowalnego z mocy prawa w państwie członkowskim wykonania lub uznanego za egzekwowalny w tym państwie.

SEKCJA 1

WYDANIE NAKAZU PRZED UZYSKANIEM TYTUŁU WYKONAWCZEGO

Artykuł 6 *Jurysdykcja*

1. Nakaz jest wydawany przez sąd.
2. Sędem właściwym dla wydania nakazu jest sąd państwa członkowskiego, w którym zgodnie z obowiązującymi przepisami o jurysdykcji musi zostać wniesione postępowanie w sprawie głównej. W przypadku właściwości większej liczby sądów w kwestii zasadniczej sędem właściwym jest sąd państwa członkowskiego, w którym powód wszczął lub zamierza wsząć postępowanie w sprawie głównej.

²⁶ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

3. Niezależnie od ust. 2 sądem właściwym dla wydania nakazu jest sąd państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest rachunek bankowy i w którym nakaz ma zostać wykonany.

Artykuł 7
Warunki wydania nakazu

1. Nakaz zostaje wydany na kwotę określoną we wniosku lub na jej część, w przypadku gdy powód przedstawi istotne fakty, należycie poparte dowodami, aby przekonać sąd, że:
 - a) roszczenie wobec pozwanego wydaje się zasadne;
 - b) bez wydania nakazu późniejsze wykonanie istniejącego lub przyszłego tytułu przeciwko pozwanemu może być zagrożone lub znacząco utrudnione, w tym ze względu na realne ryzyko, że pozwany może wycofać, zbyć lub ukryć majątek przechowywany na rachunku lub rachunkach bankowych, które mają zostać zabezpieczone.
2. W przypadku gdy powód uzyskał już przeciwko pozwanemu orzeczenie, ugodę sądową lub dokument urzędowy o wypłacie określonej kwoty, egzekwowalny w państwie członkowskim pochodzenia i uznawalny w państwie członkowskim wykonania zgodnie z obowiązującymi aktami prawnymi Unii, warunek określony w ust. 1 lit. a) uznaje się za spełniony.

Artykuł 8
Wniosek o wydanie nakazu

1. Wniosek o wydanie nakazu składa się za pomocą formularza przedstawionego w załączniku I.
2. Formularz wniosku zawiera następujące elementy:
 - a) imię i nazwisko oraz adres powoda, a w odpowiednich przypadkach także jego przedstawicieli oraz nazwę i adres sądu, w którym składa się wniosek;
 - b) imię i nazwisko oraz adres pozwanego, a w odpowiednich przypadkach także przedstawiciela pozwanego;
 - c) informacje o rachunku (rachunkach) zgodnie z art. 16 z wyjątkiem przypadków, gdy wymagany jest wniosek o udzielenie informacji dotyczących rachunku zgodnie z art. 17;
 - d) kwota roszczenia, a także kwota odsetek i opłat, o ile takie opłaty mogą podlegać zabezpieczeniu zgodnie z art. 18,
 - e) opis wszystkich istotnych okoliczności przywołanych jako podstawa roszczenia, a w odpowiednich przypadkach, także wymaganych odsetek;

- f) opis wszystkich istotnych okoliczności uzasadniających wydanie nakazu, wymaganych w art. 7 ust. 1 lit. b);
 - g) opis wszystkich istotnych elementów potwierdzających właściwość sądu, do którego wystąpiono z wnioskiem;
 - h) wykaz dowodów przedstawionych lub zaproponowanych do przedstawienia przez powoda;
 - i) w przypadkach, w których zastosowanie ma art. 7 ust. 2, odpis orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego, spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności;
 - j) stwierdzenie, czy powód zwrócił się także do innego sądu z wnioskiem o wydanie nakazu lub nakazu o równoważnym skutku zgodnie z prawem krajowym, o którym mowa w art. 19.
3. Do wniosku dołącza się wszelkie istotne dokumenty potwierdzające.
 4. Wniosek może zostać złożony przy użyciu jakiejkolwiek formy komunikacji, w tym elektronicznej.

Artykuł 9
Rozpatrzenie wniosku

1. Sąd, do którego skierowano wniosek o wydanie nakazu, analizuje, czy spełniono wymogi określone w art. 2, 6, 7 i 8.
2. W przypadku niespełnienia wymogów określonych w art. 8 sąd umożliwia powodowi uzupełnienie lub poprawienie pozwu, chyba że roszczenie jest oczywiście bezzasadne lub wniosek jest niedopuszczalny.

Artykuł 10
Postępowanie ex parte

Pozwany nie jest informowany o wniosku ani nie ma możliwości złożenia wyjaśnień przed wydaniem nakazu, chyba że wniesie o to powód.

Artykuł 11
Dowody

1. W przypadku gdy właściwy sąd uzna, że nie może wydać nakazu bez dodatkowych dowodów, może dopuścić takie dowody w postaci pisemnych oświadczeń świadków lub biegłych.
2. Sąd dopuszcza zeznania ustne, tylko gdy uzna to za konieczne. W przypadku gdy miejsce zwykłego pobytu powoda, świadka lub biegłego różni się od miejsca siedziby właściwego sądu, sąd dopuszcza dowód w postaci wideokonferencji lub innego dostępnego rozwiązania z zakresu technologii komunikacyjnej.

Artykuł 12
Zabezpieczenie dostarczane przez powoda

Przed wydaniem nakazu sąd może wymagać złożenia przez powoda zabezpieczenia lub równoważnego zapewnienia tytułem odszkodowania za ewentualne straty poniesione przez pozwanego, o ile powód ma obowiązek wypłaty takiego odszkodowania zgodnie z przepisami prawa krajowego.

Artykuł 13
Wszczęcie postępowania w sprawie głównej

Jeżeli wniosek o wydanie nakazu zostaje wniesiony przed wszczęciem postępowania w sprawie głównej, powód wszczyna takie postępowanie w ciągu 30 dni od daty wydania nakazu lub w krótszym terminie oznaczonym przez sąd, który wydał nakaz. W przypadku niedopełnienia tego obowiązku przez powoda nakaz może zostać uchylony zgodnie z art. 34 ust. 1 lit. b) lub art. 35 ust. 2.

SEKCJA 2
WYDANIE NAKAZU PO UZYSKANIU TYTUŁU WYKONAWCZEGO

Artykuł 14
Kompetencje w zakresie wydawania nakazu

1. W przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2, w których powód uzyskał orzeczenie lub ugodę sądową, powód może zwrócić się do sądu, który wydał orzeczenie lub przed którym zawarto ugodę, o wydanie także nakazu.
2. W przypadku gdy powód uzyskał dokument urzędowy, może on zwrócić się także do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym dokument ten został sporządzony, wyznaczonego w tym celu przez dane państwo członkowskie, o wydanie nakazu.
3. Powód może skierować wniosek o wydanie nakazu bezpośrednio do organu w państwie członkowskim wykonania, który dane państwo członkowskie wyznaczyło jako organ właściwy do celów wydania nakazu i zgłosiło Komisji zgodnie z art. 48 (dalej zwanego „organem wydającym nakaz”).
4. W odniesieniu do postępowania o wydanie nakazu, o którym mowa w niniejszej sekcji, zastosowanie ma art. 10.

Artykuł 15
Wniosek o wydanie nakazu

1. Wniosek o wydanie nakazu składa się za pomocą formularza przedstawionego w załączniku I.
2. Formularz wniosku zawiera następujące elementy:

- a) imię i nazwisko oraz adres powoda, a w odpowiednich przypadkach także jego przedstawicieli oraz nazwę i adres sądu, do którego składa się wniosek;
 - b) imię i nazwisko oraz adres pozwanego, a w odpowiednich przypadkach także przedstawiciela pozwanego;
 - c) kwotę wskazaną w orzeczeniu, ugodzie sądowej lub dokumencie urzędowym, a także kwotę odsetek i opłat, o ile podlegają one zabezpieczeniu zgodnie z art. 18;
 - d) informacje o rachunku (rachunkach) zgodnie z art. 16 z wyjątkiem przypadków, gdy wymagany jest wniosek o udzielenie informacji dotyczących rachunku zgodnie z art. 17;
 - e) odpis orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności;
 - f) oświadczenie, zgodnie z którym orzeczenie nie zostało jeszcze wykonane;
 - g) w przypadku gdy orzeczenie, ugoda lub dokument urzędowy zostały wydane w innym państwie członkowskim,
 - (i) w przypadku orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego, który nie wymaga klauzuli wykonalności, odpowiednie zaświadczenie wymagane zgodnie z obowiązującym aktem prawnym do celów wykonania nakazu w innym państwie członkowskim, wraz z dołączoną w razie potrzeby transliteracją lub tłumaczeniem zgodnie z art. 47; lub
 - (ii) klauzula wykonalności w przypadku orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego, który tego wymaga;
 - h) stwierdzenie, czy powód zwrócił się także do innego sądu z wnioskiem o wydanie nakazu lub nakazu o równoważnym skutku zgodnie z prawem krajowym, o którym mowa w art. 19.
3. Wniosek może zostać złożony przy użyciu jakiejkolwiek formy komunikacji, w tym elektronicznej.

SEKCJA 3 PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 16 Informacje dotyczące rachunku bankowego

Z wyjątkiem przypadków gdy powód zwróci się do właściwego organu o uzyskanie informacji dotyczących rachunku bankowego zgodnie z art. 17, powód udziela wszelkich informacji dotyczących pozwanego i jego rachunku bankowego lub rachunków bankowych, niezbędnych do zidentyfikowania pozwanego i jego rachunku (rachunków) przez bank, w tym:

- a) imię i nazwisko pozwanego,
- b) nazwę banku, w którym pozwany ma co najmniej jeden rachunek mający stanowić przedmiot zabezpieczenia, oraz adres siedziby głównej banku w państwie członkowskim, w którym prowadzony jest rachunek, a także
- c) jedną z poniższych informacji:
 - (i) numer rachunku (numery rachunków),
 - (ii) adres pozwanego,
 - (iii) jeżeli pozwany jest osobą fizyczną, jego data urodzenia lub krajowy numer identyfikacyjny lub numer paszportu, lub
 - (iv) jeżeli pozwany jest osobą prawną, jego numer w rejestrze przedsiębiorstw.

Artykuł 17

Wniosek o udzielenie informacji o rachunku bankowym

1. W przypadku gdy pozwany nie dysponuje wszystkimi informacjami o rachunku wymaganymi zgodnie z art. 16, może on zwrócić się do właściwego organu państwa członkowskiego wykonania o uzyskanie niezbędnych informacji. Tego rodzaju prośba winna się znaleźć we wniosku o wydanie nakazu.
2. Wniosek zawiera wszystkie informacje, którymi dysponuje powód, na temat pozwanego i jego rachunków bankowych.
3. Sąd lub organ wydający nakaz wydaje go zgodnie z art. 21 i przekazuje właściwemu organowi zgodnie z art. 24.
4. Właściwy organ wykorzystuje wszystkie stosowne i uzasadnione środki dostępne w państwie członkowskim wykonania w celu uzyskania informacji, o których mowa w ust. 1. Po uzyskaniu informacji właściwy organ doręcza nakaz do banku zgodnie z art. 24.
5. Metody uzyskiwania zgodnie z przepisami prawa krajowego informacji, które w myśl art. 48 mają zostać przekazane Komisji, są następujące:
 - a) możliwość zobowiązania wszystkich banków działających na terytorium państwa do informowania, czy prowadzą rachunek na zlecenie pozwanego;
 - b) dostęp właściwego organu do informacji, o których mowa w ust. 1, w przypadku gdy informacje te są przechowywane przez organy władz publicznych lub organy administracji w rejestrach lub w innej formie.
6. Informacje, o których mowa w ust. 4, są odpowiednie i potrzebne do celów identyfikacji rachunku lub rachunków pozwanego, ich zakres nie wykracza poza powyższe cele i ograniczają się one do:

- a) adresu pozwanego,
- b) nazwy banku lub banków prowadzących rachunek lub rachunki pozwanego,
- c) numeru rachunku (numerów rachunków) pozwanego.

Artykuł 18
Kwota objęta nakazem

1. W przypadku gdy nakaz został wydany na podstawie orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego egzekwowalnego w państwie członkowskim pochodzenia, powód ma możliwość zabezpieczenia kwoty określonej w nakazie, a także ewentualnych odsetek i kosztów w nim wymienionych
2. W pozostałych przypadkach powód ma możliwość zabezpieczenia kwoty roszczenia, a także ewentualnych narosłych odsetek.

Artykuł 19
Informacje o wnioskach oczekujących na rozpatrzenie przez inne sądy

1. Składając wniosek o wydanie nakazu, powód informuje, czy zwrócił się do innego sądu z podobnym wnioskiem lub wnioskiem o wydanie równoważnego środka zabezpieczającego zgodnie z prawem krajowym przeciwko temu samemu pozwanemu i w celu zabezpieczenia tego samego roszczenia.
2. Powód informuje sąd, do którego skierował wniosek o wydanie nakazu, o innych nakazach lub środkach zabezpieczających wydanych zgodnie z przepisami prawa krajowego w odpowiedzi na wniosek, o którym mowa w ust. 1. W takim wypadku sąd lub organ wydający nakaz może wstrzymać się od wydania dodatkowego nakazu, jeżeli uzna, że środki już przyznane wystarczająco chronią interesy powoda.

Artykuł 20
Komunikacja i współpraca między sądami

1. W przypadku gdy do sądu państwa członkowskiego wpłynie wniosek o wydanie nakazu, a do sądu w innym państwie członkowskim wpłynie pozew w sprawie głównej, oba te sądy mogą ze sobą współpracować w celu zapewnienia należytej koordynacji postępowań w sprawie głównej i w sprawie nakazu.
2. Sąd, do którego wpłynął wniosek o wydanie nakazu, może zwrócić się do drugiego sądu, o którym mowa w ust. 1, o udzielenie informacji na temat wszystkich istotnych okoliczności sprawy lub może zwrócić się do powoda o uzyskanie takich informacji, na przykład w kwestii ryzyka rozdrobnienia majątku przez pozwanego lub ewentualnej odmowy wydania podobnego środka przez sąd rozpatrujący sprawę główną. Tego rodzaju informacje mogą być udzielane bezpośrednio lub przez punkty

kontaktowe europejskiej sieci sądowej w sprawach cywilnych i handlowych, ustanowionej decyzją 2001/470/WE²⁷.

Artykuł 21

Wydanie, skutek i okres obowiązywania nakazu

1. W przypadku gdy spełnione są wymogi, o których mowa w niniejszym rozdziale, sąd lub organ wydający nakaz wydaje nakaz.
2. Jeżeli nakaz ma zostać wykonany w innym państwie członkowskim, zostaje wydany na formularzu przedstawionym w załączniku II.
3. W przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 1, sąd wydaje nakaz w ciągu siedmiu dni kalendarzowych od złożenia wniosku.
4. Jeżeli ze względu na nadzwyczajne okoliczności sąd uzna, że konieczne jest przesłuchanie stron, zwołuje on przesłuchanie w ciągu kolejnych siedmiu dni kalendarzowych i wydaje nakaz w ciągu siedmiu dni kalendarzowych, licząc od dnia przesłuchania.
5. W przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2, organ wydający nakaz wydaje go w ciągu trzech dni kalendarzowych od złożenia wniosku.
6. Nie naruszając art. 32, nakaz uniemożliwia przelanie, wycofanie lub zbycie w jakikolwiek sposób kwoty określonej w nakazie przez pozwanego lub jego wierzycieli z rachunku lub rachunków oznaczonych w nakazie.
7. Nakaz pozostaje w mocy
 - a) do czasu jego uchylenia przez sąd zgodnie z art. 34, 35, 36 lub 40 bądź
 - b) w przypadku gdy powód uzyskał orzeczenie, dokument urzędowy lub ugode sądową w sprawie głównej egzekwowalną w państwie członkowskim pochodzenia, lub w przypadkach, o których mowa w art. 5 ust. 2, do czasu zastąpienia skutku nakazu równoważnym skutkiem środka egzekucyjnego przewidzianego przepisami prawa krajowego, pod warunkiem że w pierwszym przypadku powód wszczął postępowanie egzekucyjne w ciągu 30 dni od przekazania orzeczenia, dokumentu urzędowego lub ugody sądowej lub od dnia, w którym stały się one egzekwowalne, w zależności od tego, która z tych dat przypada później.

Artykuł 22

Odwołanie od odmowy wydania nakazu

1. W przypadku gdy sąd lub organ wydający nakaz podejmie decyzję o odrzuceniu wniosku o wydanie nakazu, powód może wnieść odwołanie od tej decyzji do sądu zgłoszonego w tym celu Komisji zgodnie z art. 48.

²⁷ Dz.U. L 174 z 27.6.2001, s. 25.

2. Odwołanie należy złożyć w ciągu 30 dni od powiadomienia o decyzji, o której mowa w ust. 1.

ROZDZIAŁ 3 **EGZEKWOWALNOŚĆ I WYKONANIE NAKAZU**

Artykuł 23 *Zniesienie exequatur*

Nakaz wydany w jednym państwie członkowskim zgodnie z art. 6 ust. 2 i art. 14 ust. 1 jest uznawany i egzekwowalny w innych państwach członkowskich bez klauzuli wykonalności i bez możliwości podważenia jego uznania.

Artykuł 24 *Doręczenie nakazu do banku*

1. Nakaz zostaje doręczony do wskazanego w nim banku lub banków zgodnie z niniejszym artykułem.
2. W przypadku gdy nakaz został wydany przez sąd lub organ wydający nakaz w państwie członkowskim wykonania, doręczenie do banku następuje zgodnie z przepisami prawa tego państwa.
3. W przypadku gdy sąd wydający nakaz ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie wykonania, doręczenie następuje zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady²⁸.

W kwestii przekazania nakazu stosuje się następujące przepisy:

- a) osoba lub organ odpowiedzialny za doręczenie w państwie członkowskim pochodzenia przekazuje nakaz bezpośrednio do właściwego organu państwa członkowskiego wykonania.
- b) Przekazuje się następujące dokumenty:
 - (i) odpis nakazu w postaci przedstawionej w załączniku II, spełniający warunki niezbędne do stwierdzenia jego autentyczności;
 - (ii) w razie potrzeby transliteracja lub tłumaczenie formularza zgodnie z art. 47;
 - (iii) formularz przekazania przedstawiony w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 z dołączoną w razie potrzeby transliteracją lub tłumaczeniem formularza zgodnie z art. 48.

²⁸ Dz.U. L 324 z 10.12.2007, s. 79.

- c) Właściwy organ doręcza nakaz do oznaczonego w nim banku lub banków. Właściwy organ podejmuje wszelkie niezbędne kroki, aby dokonać doręczenia w ciągu trzech dni roboczych od jego otrzymania.
- d) Po doręczeniu nakazu do banku właściwy organ sporządza bezzwłocznie poświadczenie doręczenia zgodnie z art. 10 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 i przekazuje je osobie lub organowi, który zwrócił się o doręczenie.

Artykuł 25

Doręczenie nakazu pozwanemu

1. Nakaz oraz wszystkie dokumenty przekazane sądowi lub właściwemu organowi w celu uzyskania nakazu zostają bezzwłocznie doręczone pozwanemu po ich doręczeniu do banku zgodnie z art. 24 i po wydaniu przez bank oświadczenia zgodnie z art. 27.
2. W przypadku gdy pozwany ma miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim pochodzenia, doręczenia dokonuje się zgodnie z przepisami prawa krajowego tego państwa członkowskiego.
3. W przypadku gdy pozwany ma miejsce zwykłego pobytu w państwie członkowskim wykonania, właściwy organ tego państwa członkowskiego, do którego nakaz został przekazany zgodnie z art. 24 ust. 3, doręcza nakaz i dołączone do niego dokumenty pozwanemu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1393/2007.
4. Jeżeli pozwany ma miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim niż państwo członkowskie pochodzenia lub państwo członkowskie wykonania, właściwy organ państwa członkowskiego wykonania, do którego nakaz został przekazany zgodnie z art. 24 ust. 3, przekazuje go bezpośrednio właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zwykłego pobytu. Organ ten doręcza nakaz pozwanemu zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1393/2007.

Artykuł 26

Wykonanie nakazu

1. Bank, do którego doręczono nakaz, wykonuje go natychmiast po otrzymaniu, dopilnowując, aby kwota w nim wskazana nie została przeniesiona, zbyta ani wycofana z rachunku lub rachunków określonych w nakazie lub zidentyfikowanych przez bank jako należące do pozwanego. Wszelkie środki powyżej kwoty określonej w nakazie muszą pozostać do dyspozycji pozwanego.
2. W przypadku doręczenia nakazu poza godzinami pracy zostaje on wykonany natychmiast po rozpoczęciu następnego okresu działalności.
3. W przypadku gdy środki znajdujące się na rachunku oznaczonym w nakazie zgodnie z ust. 1 mają postać instrumentów finansowych, ich wartość określa się za pomocą odpowiedniej ceny rynkowej obowiązującej w dniu wykonania.

4. W przypadku gdy waluta środków przechowywanych na rachunku jest inna niż waluta, w której wystawiono nakaz, bank dokonuje przewalutowania odnośnej kwoty według oficjalnego kursu wymiany obowiązującego w dniu wykonania.
5. Odpowiedzialność banku za niewypełnienie spoczywających na nim obowiązków określonych w niniejszym artykule regulowana jest przepisami prawa krajowego.

Artykuł 27
Oświadczenie banku

1. W ciągu trzech dni roboczych po otrzymaniu nakazu bank informuje właściwy organ i powoda za pomocą formularza przedstawionego w załączniku III, czy i do jakiej kwoty zabezpieczono środki na rachunku pozwanego. W ciągu jednego dnia roboczego właściwy organ przekazuje wyżej wymienione oświadczenie osobie lub organowi, który zwrócił się o doręczenie zgodnie z art. 24 ust. 3 lit. a).
2. Jeżeli saldo środków znajdujących się na rachunku pozwanego jest wystarczające do pokrycia kwoty określonej w nakazie, bank nie ujawnia jego wysokości.
3. Bank może przekazać oświadczenie zabezpieczonym kanałem komunikacji elektronicznej.
4. Odpowiedzialność banku za niedopełnienie tego obowiązku regulowana jest przepisami prawa krajowego.

Artykuł 28
Zabezpieczenie kilku rachunków

1. W przypadku gdy nakaz obejmuje kilka rachunków prowadzonych przez jeden bank na zlecenie pozwanego, bank wykonuje nakaz wyłącznie do wysokości określonej w nim kwoty.
2. W przypadku gdy wydano co najmniej jeden nakaz lub równoważny środek zabezpieczający zgodnie z prawem krajowym obejmujący kilka rachunków pozwanego prowadzonych przez różne banki – czy to w jednym, czy w kilku państwach członkowskich – powód ma obowiązek doprowadzić do uwolnienia objętej nim kwoty przekraczającej wysokość kwoty określonej w nakazie. Takiego zwolnienia dokonuje się w ciągu 48 godzin po otrzymaniu pierwszego oświadczenia banku zgodnie z art. 27 świadczącego o przekroczeniu wysokości takiej kwoty. Zwolnienia dokonuje się za pośrednictwem właściwego organu odpowiedniego państwa członkowskiego wykonania.

Artykuł 29
Zabezpieczenie rachunków wspólnych i powierniczych

Rachunki nienależące wyłącznie do pozwanego lub rachunki należące do osoby trzeciej w imieniu pozwanego, lub też rachunki należące do pozwanego w imieniu osoby trzeciej zgodnie z dokumentacją banku mogą zostać zabezpieczone wyłącznie w takim zakresie, na

jaki pozwalają przepisy prawa krajowego, którym podlega dany rachunek, a które mają zostać zgłoszone Komisji zgodnie z art. 48.

Artykuł 30

Koszty ponoszone przez bank

1. Bank może wystąpić o opłacenie lub zwrot kosztów związanych z wykonaniem nakazu lub nakazu zgodnego z art. 17 ust. 4 lit. a), w przypadku gdy jest uprawniony do tego rodzaju płatności lub zwrotu w odniesieniu do nakazów o równoważnym skutku wydawanych zgodnie z przepisami prawa krajowego.
2. Opłaty naliczane z tytułu wykonania nakazu lub nakazu zgodnego z art. 17 ust. 4 lit. a) odpowiadają jednolitym opłatom o stałej wysokości, określanym z góry przez państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek, i zgodnym z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji.
3. Państwa członkowskie informują Komisję zgodnie z art. 48 o tym, czy banki są uprawnione do odzyskania poniesionych kosztów, a jeżeli tak, to jaka jest wysokość opłaty zgodnie z ust. 2.

Artykuł 31

Koszty poniesione przez właściwy organ

Ewentualne opłaty naliczone przez właściwy organ w ramach wykonania nakazu lub rozpatrzenia wniosku o uzyskanie informacji o rachunku, o którym mowa w art. 17 ust. 4, odpowiadają jednolitej stałej opłacie ustalonej z góry przez odnośne państwo członkowskie i zgodnej z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji oraz zgłoszonej Komisji zgodnie z art. 48.

Artykuł 32

Kwoty wyłączone spod egzekucji

1. Kwota niezbędna do zapewnienia utrzymania pozwanego i jego rodziny, w przypadku gdy jest on osobą fizyczną, lub niezbędna do prowadzenia normalnej działalności gospodarczej, w przypadku gdy jest on osobą prawną, jest wyłączona z wykonania nakazu, jeżeli jest to zgodne z przepisami prawa państwa członkowskiego wykonania.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o zasadach obowiązujących w tego rodzaju sytuacjach zgodnie z prawem krajowym, w tym o kwotach i rodzajach należności przechowywanych na rachunku bankowym, które są wyłączone.
3. Jeżeli wysokość kwoty, o której mowa w ust. 1, może zostać ustalona bez dostarczania dodatkowych informacji przez pozwanego, właściwy organ państwa członkowskiego wykonania ustala wysokość tej kwoty po otrzymaniu nakazu i informuje bank, że kwota ta musi pozostać do dyspozycji pozwanego po wykonaniu nakazu.

4. Określając wysokość kwoty, o której mowa w ust. 1, właściwy organ stosuje przepisy prawa państwa członkowskiego, przez które został wyznaczony, nawet w przypadku gdy pozwany ma miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim.

Artykuł 33

Kolejność zaspokajania wierzycieli

Nakaz ma tę samą rangę co instrument o równoważnym skutku na mocy prawa państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest rachunek. Państwa członkowskie informują Komisję o równoważnych instrumentach oraz o ich randze w ramach kolejności zaspokajania wierzycieli zgodnie z art. 48.

ROZDZIAŁ 4

ŚRODKI ODWOŁAWCZE OD NAKAZU

Artykuł 34

Środki dostępne dla pozwanego w państwie członkowskim pochodzenia

1. W przypadku gdy nakaz został wydany zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 1, pozwany może wystąpić o:
 - a) ponowne zbadanie nakazu z uzasadnieniem, że warunki jego wydania określone w art. 2, 6 i 7 nie zostały spełnione;
 - b) ponowne zbadanie nakazu z uzasadnieniem, że powód nie wszczął postępowania w sprawie głównej w terminie określonym w art. 13.
2. Z wyjątkiem ponownego zbadania na podstawie ust. 1 lit. b) wniosek o ponowne zbadanie składany jest niezwłocznie, w każdym razie w terminie 45 dni od dnia, w którym pozwany faktycznie zapoznał się z treścią nakazu i miał możliwość zareagowania.
3. Wniosek o ponowne zbadanie kierowany jest do sądu, który wydał nakaz. Wniosek składa się za pomocą formularza przedstawionego w załączniku IV, przy użyciu dowolnego środka komunikacji, w tym komunikacji elektronicznej.
4. Wniosek zostaje doręczony powodowi zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi doręczania dokumentów.
5. W przypadku gdy ponowne zbadanie jest uzasadnione ze względu na jeden z powodów określonych w ust. 1, sąd wydaje decyzję o uchyleniu lub odpowiedniej zmianie nakazu w ciągu 30 dni kalendarzowych od doręczenia wniosku powodowi.
6. Decyzja o uchyleniu lub zmianie nakazu jest bezzwłocznie egzekwowalna bez względu na ewentualne odwołania na podstawie art. 37, chyba że sąd postanowi, mając na celu ochronę interesów powoda, że jego decyzja stanie się egzekwowalna dopiero po jej uprawomocnieniu.

7. Decyzja zostaje bezzwłocznie doręczona do odpowiedniego banku lub banków, które wykonują ją natychmiast po otrzymaniu przez całkowite lub częściowe odblokowanie zabezpieczonej kwoty. Decyzja zostanie również bezzwłocznie doręczona powodowi zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi doręczania dokumentów.

Artykuł 35

Środki dostępne dla pozwanego w państwie członkowskim wykonania

1. W przypadku gdy nakaz został wydany zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 1 lub 2, pozwany może wystąpić o:
 - a) ograniczenie wykonania nakazu z uzasadnieniem, że pewne kwoty na rachunku są wyłączone spod egzekucji zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym prowadzony jest rachunek, i kwoty te nie zostały uwzględnione przez właściwy organ lub zostały uwzględnione nieprawidłowo, zgodnie z art. 32;
 - b) wykonanie nakazu zostało zakończone, z uzasadnieniem, że:
 - (i) w państwie członkowskim wykonania zostało wydane orzeczenie, w którym odrzucono roszczenie, które powód stara się zabezpieczyć za pomocą nakazu; lub
 - (ii) zabezpieczony rachunek bankowy jest wyłączony spod egzekucji zgodnie z przepisami prawa regulującymi ochronę przed egzekucją w państwie członkowskim, w którym rachunek jest prowadzony.
2. W przypadku gdy nakaz został wydany zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 1, pozwany ma prawo zwrócić się z wnioskiem o oddalenie nakazu, uzasadniając, że powód nie wszczął postępowania w sprawie głównej w terminie, o którym mowa w art. 13.
3. W przypadku gdy nakaz został wydany zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 2, pozwany może wystąpić o:
 - (i) oddalenie nakazu z uzasadnieniem, że orzeczenie, ugoda sądowa lub dokument urzędowy zostały oddalone w państwie członkowskim pochodzenia;
 - (ii) zawieszenie wykonania nakazu z uzasadnieniem, że egzekwowalność orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego została zawieszona w państwie członkowskim pochodzenia.
4. Z wyjątkiem ponownego zbadania na podstawie ust. 2 wnioski o ponowne zbadanie składany jest niezwłocznie, w każdym razie w terminie 45 dni od dnia, w którym pozwany faktycznie zapoznał się z treścią nakazu i miał możliwość zareagować.
5. Wniosek zostaje skierowany do właściwego sądu państwa członkowskiego wykonania, zgłoszonego przez państwo członkowskie zgodnie z art. 48. Wniosek składa się w formie papierowej lub przy użyciu dowolnego środka komunikacji, w tym komunikacji elektronicznej, z wykorzystaniem formularza przedstawionego w załączniku IV.

6. Wniosek zostaje doręczony powodowi zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi doręczania dokumentów.
7. W przypadku gdy wniosek jest uzasadniony, sąd wydaje decyzję o uchyleniu lub odpowiedniej zmianie nakazu w ciągu 30 dni kalendarzowych od doręczenia wniosku powodowi.
8. Decyzja o uchyleniu lub zmianie nakazu jest bezzwłocznie egzekwowalna bez względu na ewentualne odwołania na podstawie art. 37, chyba że sąd postanowi, mając na celu ochronę interesów powoda, że jego decyzja stanie się egzekwowalna dopiero po jej uprawomocnieniu.

Artykuł 36

Środki odwoławcze dostępne dla pozwanego w państwie członkowskim jego miejsca zwykłego pobytu

Jeżeli pozwany jest konsumentem, pracownikiem lub osobą ubezpieczoną, może zwrócić się z wnioskiem o ponowne zbadanie zgodnie z art. 34 i 35 do właściwego sądu w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zwykłego pobytu. Sąd ten zostanie zgłoszony Komisji zgodnie z art. 48.

Artykuł 37

Prawo do odwołania

Prawo do odwołania od decyzji wydanej zgodnie z art. 34, 35 lub 36 jest regulowane przepisami prawa krajowego.

Artykuł 38

Prawo do zapewnienia innego zabezpieczenia

1. Właściwy organ państwa członkowskiego wykonania zaniecha wykonania nakazu, jeżeli pozwany dostarczy takiemu właściwemu organowi kaucję w kwocie określonej zgodnie z ust. 2 lub równoważne zabezpieczenie, w tym w formie gwarancji bankowej, jako alternatywny sposób ochrony praw powoda.
2. W nakazie określona jest kwota zabezpieczenia potrzebna, aby zakończyć wykonanie nakazu.

Artykuł 39

Prawa osób trzecich

Osoba trzecia może zgłosić zastrzeżenia co do nakazu przed sądem państwa członkowskiego pochodzenia lub wykonania, jeżeli nakaz lub jego wykonanie narusza jej prawa.

Artykuł 40
Zmiana lub cofnięcie nakazu

Nie naruszając praw pozwanego zgodnie z art. 34, 35 i 36 każda ze stron może w każdym momencie wystąpić z wnioskiem do sądu, który wydał nakaz, o jego zmianę lub cofnięcie z uzasadnieniem, że w międzyczasie zmieniły się okoliczności wydania nakazu, w tym że wydano orzeczenie w sprawie głównej oddalające roszczenie, którego egzekucja miała być zabezpieczona nakazem, lub że pozwany wpłacił kwotę roszczenia.

ROZDZIAŁ 5
PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 41
Reprezentacja stron

Reprezentacja przez adwokata lub przedstawiciela innego zawodu prawniczego nie jest obowiązkowa w postępowaniu o wydanie nakazu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 42
Koszty strony przegrywającej

1. Koszty postępowania ponosi strona przegrywająca. Sąd nie zasądza jednak na rzecz strony wygrywającej kosztów, które były zbędne lub nieproporcjonalne do wartości przedmiotu sporu.
2. Jeżeli wydano nakaz zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 1, koszty postępowania zasądza sąd prowadzący postępowanie w sprawie głównej lub sąd, który uchylił nakaz w myśl art. 34 ust. 1 lit. b) lub art. 35 ust. 2.
3. Jeżeli nakaz został wydany zgodnie z rozdziałem 2 sekcja 2, koszty określa właściwy organ wykonujący orzeczenie, dokument urzędowy lub ugodę sądową, na podstawie której wydano nakaz.

Artykuł 43
Oplaty sądowe

1. Oplaty sądowe związane z uzyskaniem nakazu nie przekraczają opłat za uzyskanie równoważnego środka zgodnie z prawem krajowym, nie są nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do kwoty roszczenia i nie mogą zniechęcać powoda do skorzystania z tego postępowania.
2. Państwa członkowskie informują Komisję o obowiązujących opłatach sądowych zgodnie z art. 49.

Artykuł 44
Terminy

W wyjątkowych okolicznościach, gdy nie jest możliwe, aby sąd, organ wydający nakaz lub właściwy organ dochowały terminów określonych w art. 21 ust. 3 i 4, art. 24 ust. 3 lit. c), art. 27 ust. 1, art. 34 ust. 5 i 7 oraz art. 35 ust. 8, sąd lub organ bezzwłocznie podejmuje kroki wymagane tymi przepisami. Na wniosek jednej ze stron sąd lub organ uzasadnia zaistnienie nadzwyczajnych okoliczności.

Artykuł 45
Stosunek do krajowego prawa procesowego

Wszelkie zagadnienia procesowe, które nie są uregulowane w niniejszym rozporządzeniu, podlegają przepisom prawa krajowego.

Artykuł 46
Związek z innymi aktami

1. Bez uszczerbku dla art. 24, 25 i 27 niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1393/2007.
2. Niniejsze rozporządzenie nie narusza rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001²⁹.
3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na stosowanie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

Artykuł 47
Wymogi dotyczące tłumaczenia i transliteracji

1. Jeżeli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wymagana jest transliteracja lub tłumaczenie, są one dokonywane na język urzędowy danego państwa członkowskiego, lub, jeżeli w tym państwie członkowskim obowiązuje więcej języków urzędowych, na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych, w jakich zgodnie z prawem tego państwa członkowskiego prowadzi się postępowanie sądowe w miejscu wykonania.
2. Do celów formularzy, o których mowa w art. 8 ust. 1, art. 15 ust. 1, art. 21 ust. 2, art. 24 ust. 3 lit. b) ppkt (ii) oraz (iii), art. 27 ust. 1 i art. 34 ust. 3, bądź innych dokumentów, które strony mają przedłożyć zgodnie z art. 8 ust. 2, art. 34, 35 lub 36, transliteracja lub tłumaczenie może także zostać dokonane na inny język urzędowy instytucji Unii Europejskiej, który dane państwo członkowskie zgodziło się przyjąć.
3. Każde tłumaczenie na mocy niniejszego rozporządzenia wykonywane jest przez osobę do tego uprawnioną w jednym z państw członkowskich.

²⁹ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.

Artykuł 48
Informacje przekazywane przez państwa członkowskie

1. Najpóźniej do dnia _____ [12 miesięcy od wejścia w życie rozporządzenia] państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:
 - a) organ właściwy do wydawania nakazów zgodnie z art. 14 ust. 2;
 - b) metody uzyskiwania informacji udostępnianych zgodnie z prawem krajowym w myśl art. 17 ust. 4;
 - c) sąd, do którego można złożyć odwołanie od decyzji o odmowie wydania nakazu zgodnie z art. 22;
 - d) organ właściwy do wykonywania nakazów zgodnie z rozdziałem 3;
 - e) Zakres, w jakim zgodnie z przepisami prawa krajowego mogą być zabezpieczone rachunki wspólne i powiernicze, o których mowa w art. 29;
 - f) przepisy mające zastosowanie do kwot, które zgodnie z prawem krajowym są wyłączone spod egzekucji i o których mowa w art. 32;
 - g) jednolite stałe opłaty należne bankom i właściwemu organowi, o których mowa w art. 30 i 31;
 - h) ranga środków zabezpieczających równoważnych z nakazem zgodnie z przepisami prawa krajowego, o której mowa w art. 33;
 - i) właściwe sądy w państwie członkowskim wykonania, do których można składać wnioski o ponowne zbadanie nakazu zgodnie z art. 34 ust. 3 lub art. 36;
 - j) opłaty sądowe z tytułu wydania nakazu, o których mowa w art. 44;
 - k) języki, na jakie można przetłumaczyć dokumenty, o których mowa w art. 47.
2. Państwa członkowskie informują Komisję bezzwłocznie o wszelkich zmianach w informacjach określonych w ust. 1.
3. Komisja udostępnia publicznie informacje przekazane jej zgodnie z niniejszym artykułem, za pomocą wszelkich właściwych środków, w szczególności poprzez europejską sieć sądową w sprawach cywilnych i handlowych ustanowioną decyzją 2001/470/WE.

Artykuł 49
Zmiana załączników

W kwestii zmian do załączników Komisja ma prawo przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50.

Artykuł 50
Akty delegowane

1. Powierzone Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień Komisji, o którym mowa w art. 50, następuje na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 50, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w decyzji. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 50 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu ze strony Parlamentu Europejskiego albo Rady wyrażonego w ciągu dwóch miesięcy od przekazania takiego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeżeli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie wyrażą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 51
Monitorowanie i przegląd

1. Najpóźniej [pięć lat od daty rozpoczęcia stosowania] Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera ocenę funkcjonowania postępowania i wykonywania nakazów w państwach członkowskich.
2. W razie potrzeby Komisja może załączyć do tego sprawozdania także propozycje dotyczące dostosowania niniejszego rozporządzenia.
3. Państwa członkowskie gromadzą i udostępniają Komisji informacje dotyczące:
 - a) liczby wniosków o wydanie nakazu, liczby przypadków, w których wydano nakaz, oraz kwoty objęte każdym nakazem oraz
 - b) liczby wniosków o ponowne zbadanie zgodnie z art. 34, 35 i 36, a także wynik tych postępowań.

ROZDZIAŁ 6
PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 52
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Obowiązuje ono od dnia [24 miesiące od daty wejścia w życie], z wyjątkiem art. 48, który obowiązuje od dnia [12 miesięcy od daty wejścia w życie].

Sporządzono w [...],

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

EUROPEJSKI NAKAZ ZABEZPIECZENIA NA RACHUNKU BANKOWYM FORMULARZ WNIOSKU

(Artykuł 8 ust. 1 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr XXX Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych)

Wypełnia sąd lub trybunał

Nr sprawy:

Data wpłynięcia formularza do sądu/trybunału: ___ / ___ / ___

WAŻNE INFORMACJE

PROSZE PRZECZYTAĆ INSTRUKCJE NA POCZĄTKU KAŻDEJ CZĘŚCI – POMOGĄ ONE W WYPEŁNIENIU FORMULARZA

Język

Proszę wypełnić formularz w języku sądu lub trybunału, do którego przesyłany jest wniosek. Niniejszy formularz jest dostępny we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej na stronie Europejskiego Atlasu Sądowego http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_pl.htm. Może to ułatwić wypełnianie formularza w wymaganym języku.

Dokumenty potwierdzające

Zwracamy uwagę, że do formularza wniosku należy dołączyć wszelkie istotne dokumenty potwierdzające lub dowody, takie jak umowa, faktury, korespondencja między stronami itp.

Kopia formularza pozwu, a w razie potrzeby także dokumentów potwierdzających, zostanie doręczona pozwanemu już po wykonaniu europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym. Pozwany będzie miał możliwość złożenia wniosku o ponowne zbadanie europejskiego nakazu.

1. Sąd/trybunał:

W tym polu należy określić sąd lub trybunał, do którego wniesiono pozew. W polu nr 5 umieszczono niewyczerpujący wykaz możliwych podstaw do określenia właściwości sądu.

1.1. Nazwa/imię i nazwisko:

1.2. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.3. Miejscowość i kod pocztowy:

1.4. Państwo członkowskie:

Austria (AT) Belgia (BE) Bułgaria (BU) Cypr (CY) Republika Czeska (CZ)
Niemcy (DE) Estonia (EE) Grecja (EL) Hiszpania (ES) Finlandia (FI) Francja (FR)
 Węgry (HU) Irlandia (IE) Włochy (IT) Litwa (LT) Luksemburg (LU) Łotwa (LV)
Malta (MT) Niderlandy (NL) Polska (PL) Portugalia (PT) Rumunia (RO)
Szwecja (SE) Słowenia (SI) Słowacja (SK) Zjednoczone Królestwo (UK)

2. Powód

W polu tym należy podać informacje o osobie powoda lub o jego ewentualnym przedstawicielu. Uwaga: reprezentacja przez adwokata lub innego przedstawiciela zawodu prawniczego nie jest obowiązkowa. W niektórych krajach podanie wyłącznie numeru skrytki pocztowej jako adresu może być niewystarczające, dlatego należy podać ulicę, numer domu i kod pocztowy. W przypadku niedopełnienia powyższego dokument może nie zostać doręczony.

Rubryka „Inne” może zawierać informacje, które pomogą w zidentyfikowaniu powoda, na przykład jego datę urodzenia, osobisty numer identyfikacyjny lub numer rejestracyjny spółki.

2.1. Nazwisko, imię / nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:2.2. Ulica i numer/skrytka pocztowa:2.3. Miejscowość i kod pocztowy:2.4. Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 1):2.5. Telefon³⁰:2.6. E-mail³¹2.7. Ewentualny przedstawiciel powoda i dane do kontaktu*:2.8. Inne*:

3. Pozwany

W tym polu należy określić osobę pozwanego i, o ile jest znany, jego przedstawiciela. Uwaga: reprezentacja pozwanego przez adwokata lub innego przedstawiciela zawodu prawniczego nie jest obowiązkowa.

W niektórych krajach podanie wyłącznie numeru skrytki pocztowej jako adresu może być niewystarczające, dlatego należy podać ulicę, numer domu i kod pocztowy. W przypadku niedopełnienia powyższego dokument może nie zostać doręczony.

Jeżeli podanie wszystkich informacji nieoznaczonych jako nieobowiązkowe (*) nie jest możliwe, należy podać dodatkowe informacje w polu nr 4.

3.1. Nazwisko, imię (imiona*)/ nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:3.2. Ulica i numer/skrytka pocztowa:3.3. Miejscowość i kod pocztowy:3.4. Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 1):3.5. Telefon*:3.6. E-mail*:3.7. Przedstawiciel pozwanego, o ile jest znany, i dane do kontaktu*:

4. Informacje dotyczące rachunku bankowego pozwanego

³⁰ Nieobowiązkowy.

³¹ Nieobowiązkowy.

Należy podać jak najwięcej informacji na temat rachunku bankowego pozwanego, aby zaoszczędzić czas i pieniądze. Jeżeli udzielenie dokładniejszych informacji niż te, o których mowa w sekcji 4.1, nie jest możliwe, właściwy organ w państwie członkowskim, w którym rachunek jest prowadzony, może spróbować uzyskać dodatkowe informacje od banków lub z istniejących rejestrów publicznych. Postępowanie to wymaga jednak czasu, a uzyskanie tych informacji może się wiązać z pewnymi opłatami.

W celu zabezpieczenia większej liczby rachunków, należy załączyć dodatkowe arkusze.

4.1. Państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek (należy podać kod państwa określony w sekcji 1)
4.2. Nazwa banku
4.3. Adres siedziby banku: Ulica i numer domu/skrytka pocztowa, miejscowość i kod pocztowy/kraj
4.4. Numer rachunku
4.5. Numer telefonu/faksu banku*:
4.6. Inne informacje dotyczące rodzaju rachunku*:
Jeżeli podanie dokładniejszych informacji na temat rachunku bankowego, niż tylko kraj, w którym rachunek jest prowadzony (4.1), nie jest możliwe i jeśli nie jest znany pełny adres pozwanego (3.2 i 3.3 powyżej), potrzebna jest jedna z niżej wymienionych informacji:
4.7. Jeżeli pozwany jest osobą fizyczną,
4.7.1. Data urodzenia pozwanego:
4.7.2. Krajowy numer identyfikacyjny pozwanego:
4.7.3. Numer paszportu pozwanego:
4.8. W przypadku gdy pozwany jest osobą prawną, jego numer w rejestrze przedsiębiorstw:

5. Jurysdykcja

Czy uzyskano już orzeczenie, dokument urzędowy lub ugodę sądową przeciwko pozwanemu?

Tak

Nie

Jeżeli tak, proszę przejść do pola nr 6.

Jeżeli nie, proszę podać informacje wymagane w niniejszym polu i przejść do pola nr 7.

Wniosek należy złożyć w sądzie lub trybunale, który jest właściwy do jego rozpoznania. Sądem właściwym do wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym jest sąd właściwy do rozpatrzenia sprawy głównej zgodnie z właściwymi przepisami odpowiednich europejskich aktów prawnych. Informacje na temat zasad określania właściwości sądu można znaleźć na stronie internetowej europejskiego atlasu sądowego

http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_pl.htm. Można także ubiegać się o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym bezpośrednio w państwie członkowskim, w którym prowadzony jest rachunek.

Niniejsza sekcja zawiera niewyczerpujący wykaz ewentualnych podstaw do określenia właściwości sądu zgodnie z wyżej wymienionym rozporządzeniem.

Wyjaśnienie niektórych zastosowanych terminów prawnych można znaleźć na stronie http://ec.europa.eu/civiljustice/glossary/glossary_pl.htm.

5. Jaka jest podstawa do określenia właściwości sądu lub trybunału?

- 5.1. Miejsce zamieszkania/siedziba pozwanego
- 5.2. Miejsce wykonania umowy
- 5.3. Miejsce, w którym doszło do spowodowania szkody
- 5.4. Sąd lub trybunał wybrany przez strony
- 5.5. Miejsce, w którym prowadzony jest rachunek bankowy, który ma zostać zabezpieczony
- 5.6. Inne (proszę określić)

6. Istniejące orzeczenie, ugoda sądowa lub dokument urzędowy

6.1. Nazwa sądu/trybunału/innego organu:

6.2. Data orzeczenia:

6.3. Waluta:

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łat łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) inna (proszę podać kod ISO):

6.4. Kwota, którą zgodnie z orzeczeniem pozwany musi wpłacić na rzecz powoda

6.4.1. Kwota główna:

6.4.2. Odsetki zasądzone orzeczeniem:

- kwota: _____ lub
- stopa oprocentowania ... %. Odsetki powinno się naliczać się od dnia ... (dd/mm/rrrr) do ... (dd/mm/rrrr).
- Odsetki naliczone od dnia wydania orzeczenia:
- stopa odsetkowa ... %.

6.4.3. Koszty obciążające pozwanego

- Nie
- Tak. Proszę określić, jakie koszty, i wskazać wysokość (kosztów zadeklarowanych lub poniesionych).
 - Opłaty sądowe: ...
 - Koszty zastępstwa procesowego:
 - Koszt doręczenia dokumentów: ...
 - Inne: ...

6.5. Potwierdzam, że orzeczenie, dokument urzędowy lub ugoda sądowa nie zostały dotychczas wykonane. Tak

6.6 Czy orzeczenie, dokument urzędowy lub ugoda sądowa jest z mocy prawa egzekwowalna w państwie członkowskim wykonania czy też została tam uznana za egzekwowalną?

- Nie – proszę przejść do pola nr 8.
- Tak – proszę załączyć
 - zaświadczenie do celów wykonania wydane przez sąd lub właściwy organ zgodnie z mającym zastosowanie unijnym aktem prawnym lub
 - stwierdzenie wykonalności.

Proszę przejść do pola nr 9.

7. Kwota i uzasadnienie pozwu *(nie należy wypełniać, jeśli wypełniono sekcję 6)*

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym może zostać przyznany, jeśli przedstawione zostaną istotne fakty, należycie potwierdzone dowodami, aby zapewnić sąd, że roszczenie przeciwko pozwanemu wydaje się uzasadnione w kwocie, której ma dotyczyć nakaz.

- 7.1. Kwota główna roszczenia:
- 7.2. Kwota odsetek:
 - 7.2.1. Odsetki naliczone do dnia złożenia wniosku:
 - 7.2.2. Stopa ... %
- 7.3. Uzasadnienie powództwa przeciwko pozwanemu:
- 7.4. Wykaz dowodów (dołączone dowody pisemne):

8. Powody, dla których potrzebny jest europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym *(nie należy wypełniać, jeśli w sekcji 6.5. udzielono odpowiedzi twierdzącej):*

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym może zostać przyznany tylko wtedy, gdy przedstawione zostaną istotne fakty potwierdzające, że wykonanie istniejącego lub przyszłego tytułu przeciwko pozwanemu może być zagrożone lub znacząco utrudnione, szczególnie ze względu na realne ryzyko, że pozwany może wycofać, zbyć lub ukryć majątek przechowywany na rachunku lub rachunkach bankowych, które mają zostać zabezpieczone.

- 8.1. Czy istnieje ryzyko, że pozwany może usunąć, zbyć lub ukryć majątek przechowywany na rachunku bankowym? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje:
8.2. Czy istnieje inne ryzyko spośród wymienionych powyżej niniejszego pola? Jeżeli tak, proszę podać szczegółowe informacje:
8.3. Wykaz dowodów (dołączone dowody pisemne):

9. Inne sądy, do których skierowano wnioski o środki zabezpieczające

Należy podać, czy skierowano także do innego sądu wnioski o wydanie środka zabezpieczającego przeciwko temu samemu pozwanemu w celu zabezpieczenia tych samych praw, a ponadto należy informować sąd, do którego złożono wnioski o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym, o innych wydanych tego rodzaju nakazach lub środkach zabezpieczających na podstawie przepisów prawa krajowego.

- 9.1. Wnioski o wydanie innych europejskich nakazów zabezpieczenia na rachunku bankowym
9.1.1. Nazwa sądu:
9.1.2. Adres sądu
9.1.3. Numer referencyjny wniosku:
9.1.4. Czy kwota roszczenia jest taka sama jak w niniejszym wniosku?
 Tak. Nie. Jeżeli nie, jaka jest kwota i waluta roszczenia stanowiącego przedmiot drugiego wniosku:
9.2. Wnioski o wydanie krajowego środka zabezpieczającego
9.2.1. Nazwa sądu:
9.2.2. Adres sądu
9.2.3. Numer referencyjny wniosku:
9.1.4. Czy kwota roszczenia jest taka sama jak w niniejszym wniosku?
 Tak. Nie. Jeżeli nie, jaka jest kwota i waluta roszczenia stanowiącego przedmiot drugiego wniosku:

10. Data i podpis.

Na końcu proszę wyraźnie napisać imię i nazwisko, podpisać i opatrzyć formularz datą.

Niniejszym zwracam się do sądu/trybunału o wydanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym przeciwko pozwanemu zgodnie z treścią mojego roszczenia.

Oświadczam, że podane informacje są prawdziwe zgodnie z moją wiedzą i zostają przekazane w dobrej wierze.

Sporządzono w:

Data: ___/___/_____

Imię, nazwisko i podpis:

Wykaz dokumentów załączonych do wniosku:

ZAŁĄCZNIK II

EUROPEJSKI NAKAZ ZABEZPIECZENIA NA RACHUNKU BANKOWYM

(Artykuł 21 rozporządzenia (WE) nr XXX Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych)

1. Sąd pochodzenia

1.1 Nazwa/Imię i nazwisko:

1.2 Adres:

1.3 Ulica i numer/skrytka pocztowa:

1.4 Miejscowość i kod pocztowy:

1.5 Państwo członkowskie

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

1.6 Tel./faks/e-mail:

2. Powód

2.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

2.2. Adres:

2.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

2.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

2.2.3. Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 1):

3. Pozwany

3.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

3.2. Adres:

3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

3.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.2.3. Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 1):

4. Data i numer europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

4.1. Data

4.2. Numer referencyjny nakazu

5. Rachunki bankowe do zabezpieczenia

Sąd orzekł, że następujący rachunek bankowy pozwanego ma zostać zabezpieczony do kwoty określonej w pkt 6.5:

5.1. Informacje dotyczące pierwszego rachunku bankowego do zabezpieczenia

5.1.1. Państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek (należy podać kod państwa określony w sekcji 1):

5.1.2. Nazwa i adres banku:

5.1.3. Numer rachunku bankowego:

5.2. Informacje dotyczące drugiego rachunku bankowego do zabezpieczenia:

5.2.1. Państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek bankowy:

5.2.2. Nazwa i adres banku:

5.2.3. Numer rachunku bankowego:

(należy użyć osobnego arkusza dla każdego rachunku)

Jeżeli zabezpieczonych ma być więcej rachunków bankowych, powód ma obowiązek uwolnić wszelkie zabezpieczone środki wykraczające poza kwotę wymienioną w pkt 6.5. (art. 28 ust. 2).

Uwaga: Jeżeli powód nie jest w stanie podać innych informacji, niż tylko państwo członkowskie, w którym prowadzony jest rachunek, nakaz może zostać wykonany tylko wtedy, gdy właściwy organ w państwie członkowskim wykonania uzyska potrzebne informacje.

6. Zabezpieczona kwota

6.1. Waluta

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) korona estońska (EEK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łąt łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) inna

(proszę podać kod ISO):

6.2. Kwota główna:

6.3. Odsetki:

6.4. Koszty (zasądzone orzeczeniem):

6.5. Zabezpieczona kwota ogółem:

7. Zabezpieczenie

7.1. Czy powód musi wnieść zabezpieczenie?

Nie

Tak, w kwocie wynoszącej

Waluta

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) korona estońska (EEK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łąt łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) inna (proszę podać kod ISO):

7.2 Wykonanie zostaje zakończone, jeżeli pozwany wnieśli zabezpieczenie w kwocie:

8. Koszty

8.1. Waluta

Euro (EUR) lew bułgarski (BGN) korona czeska (CZK) korona estońska (EEK) forint węgierski (HUF) lit litewski (LTL) łąt łotewski (LVL) złoty polski (PLN) funt szterling (GBP) lej rumuński (RON) korona szwedzka (SEK) inna (proszę podać kod ISO):

8.2. Czy pozwany ponosi, w całości lub w części, koszty postępowania?

Nie

Tak. Proszę określić, jakie koszty, i wskazać wysokość (kosztów zadeklarowanych lub poniesionych).

Opłaty sądowe: ...

Koszty zastępstwa procesowego:

Koszt doręczenia dokumentów: ...

Inne: ...

9. Czas obowiązywania nakazu

Nakaz stanie się odwoławczy, chyba że powód wystąpi z powództwem w sprawie głównej do dnia(data) [30 dni od daty wydania nakazu]³².

Sporządzono w Dnia

.....
Podpis lub pieczęć

³² Ma zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy nakaz zostanie wydany przed wszczęciem postępowania w sprawie głównej.

ZAŁĄCZNIK III

Oświadczenie banku

Informacje dla właściwego organu i powoda na temat środków zabezpieczonych za pomocą europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym

(Artykuł 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr XXX Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiający europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych)

Informacje te mają zostać przekazane właściwemu organowi oraz powodowi zabezpieczonym kanałem elektronicznym lub pocztą.

1. SĄD POCHODZENIA

1.1. Nazwa:

1.2. Adres:

1.2.1. *Ulica i numer/skrytka pocztowa:*

1.2.2. *Miejscowość i kod pocztowy:*

1.2.3. *Państwo członkowskie*

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

2. Europejski nakaz przyznane przez sąd pochodzenia

2.1. Numer referencyjny europejskiego nakazu:

2.2. Łączna kwota do zabezpieczenia:

3. Powód

3.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

3.2. Adres:

3.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

3.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

3.2.3. Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 1):

3.3. E-mail:

4. Pozwany

4.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

4.2. Adres:

4.2.1. Ulica i numer/skrytka pocztowa:

4.2.2. Miejscowość i kod pocztowy:

4.2.3. Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 1):

5. Zabezpieczone środki

5.1. Nazwa banku:

5.2. Adres banku:

5.3. Kraj (proszę podać kod państwa określony w sekcji 1)

5.4. Tel./faks/e-mail banku:

5.5. Kwota zabezpieczonych środków:

Sporządzono w Dnia

.....
Podpis lub pieczęć

ZAŁĄCZNIK IV

WNIOSEK O PONOWNE ZBADANIE NAKAZU

(Artykuł 34, 35 i 36 rozporządzenia (WE) nr XXX Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiający europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych)

WAŻNE INFORMACJE

Język

Proszę wypełnić formularz w języku sądu lub trybunału, do którego przesyłany jest wniosek. Niniejszy formularz jest dostępny we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii Europejskiej na stronie Europejskiego Atlasu Sądowego http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_pl.htm. Może to ułatwić wypełnianie formularza w wymaganym języku.

1. POWÓD

1.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:

1.2. Adres:

1.2.1. *Ulica i numer/skrytka pocztowa:*

1.2.2. *Miejscowość i kod pocztowy:*

1.2.3. *Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 2):*

2. SĄD POCHODZENIA (SĄD, KTÓRY WYDAŁ EUROPEJSKI NAKAZ ZABEZPIECZENIA NA RACHUNKU BANKOWYM)

2.1. Nazwa:

2.2. Adres:

2.2.1. *Ulica i numer/skrytka pocztowa:*

2.2.2. *Miejscowość i kod pocztowy:*

2.2.3. *Państwo członkowskie*

AT BE BU CY CZ DE EE EL ES FI FR HU IE IT LT LU
LV MT NL PL PT RO SE SI SK UK

3. EUROPEJSKI NAKAZ ZABEZPIECZENIA NA RACHUNKU BANKOWYM:

- 3.1. Data i sygnatura:
- 3.2. Łączna kwota do zabezpieczenia:

4. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE WYKONANIA

Państwo członkowskie, w którym nakaz zostało wykonany (należy podać kod państwa określony w sekcji 2):

5. POWÓD

- 5.1. Nazwisko i imię(imiona)/nazwa przedsiębiorstwa lub organizacji:
- 5.2. Adres:
 - 5.2.1. *Ulica i numer/skrytka pocztowa:*
 - 5.2.2. *Miejscowość i kod pocztowy:*
 - 5.2.3. *Kraj (jeżeli jest to jedno z państw członkowskich, należy podać kod państwa określony w sekcji 2):*

Wniosek o dokonanie ponownego zbadania

W większości przypadków wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym musi zostać skierowany do sądu pochodzenia. Dotyczy to także zgłoszenia sprzeciwu na podstawie przesłanek wymienionych w **sekcji 6** poniżej, szczególnie zastrzeżeń dotyczących roszczenia lub jego kwoty bądź też ryzyka rozdrobnienia majątku.

Aby wnieść zastrzeżenie przeciwko postępowaniu egzekucyjnemu na podstawie przesłanek wymienionych w **sekcji 7** poniżej, zwłaszcza jeśli dotyczą one kwot wyłączonych spod egzekucji, należy zwrócić się z wnioskiem do sądu w państwie członkowskim wykonania.

Jeśli pozwany jest konsumentem, pracownikiem lub osobą ubezpieczoną, może zwrócić się ze swoim wnioskiem o ponowne zbadanie do właściwego sądu w państwie członkowskim, w którym ma miejsce zwykłego pobytu. W takim przypadku w sekcji 6 lub 7 należy zaznaczyć rodzaj sprzeciwu, jaki pragnie się wnieść, oraz zaznaczyć pole w sekcji 8.

6. WNIOSK O PONOWNE ZBADANIE W SĄDZIE POCHODZENIA

Uwaga: jeżeli europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany na podstawie istniejącego orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego, pozwany ma prawo wnieść sprzeciw wyłącznie na podstawie przesłanek wymienionych w pkt 6.1.1, 6.1.2 i 6.2.

Niniejszym składam wniosek o ponowne zbadanie europejskiego nakazu, ponieważ (*proszę zaznaczyć odpowiednie pole*)

6.1. warunki wydania europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym nie zostały spełnione; ponieważ

6.1.1. rozporządzenie nie ma zastosowania do pozwu/orzeczenia (art. 2)

6.1.2. sąd pochodzenia nie jest sądem właściwym (art. 6 lub art. 14 ust. 1)

6.1.3. pozew jest bezzasadny (art. 7 ust. 1), proszę uzasadnić:

6.1.4. nie ma ryzyka usunięcia, zbycia lub ukrycia środków przechowywanych na rachunku bankowym (art. 7 ust. 2), proszę uzasadnić:

6.2. 6.3. powód powinien był złożyć zabezpieczenie lub powinno ono być wyższe niż to, które nakazał sąd (proszę uzasadnić):

6.4. Powód nie wszczął postępowania w sprawie głównej w ciągu 30 dni od daty wydania nakazu lub w krótszym okresie wyznaczonym przez sąd, który wydał nakaz.

7. WNIOSEK O PONOWNE ZBADANIE W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM WYKONANIA

Uwaga: jeżeli europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany na podstawie istniejącego orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego, pozwany nie może wnieść sprzeciwu na podstawie przesłanek wymienionych w pkt 7.4.

Niniejszym składam wniosek o ponowne zbadanie wykonania europejskiego nakazu, ponieważ (*proszę zaznaczyć odpowiednie pole*)

7.1. europejski nakaz został wykonany niezgodnie z przepisami państwa członkowskiego, ponieważ:

7.1.1. pozwany ma prawo wyłączenia pewnej kwoty spod egzekucji, a w chwili obecnej kwota ta lub jej część została objęta zabezpieczeniem;

7.1.2. rachunek bankowy pozwanego jest wyłączony spod egzekucji zgodnie z przepisami regulującymi ochronę przed egzekucją;

7.2. wykonanie europejskiego nakazu musi zostać zakończone, ponieważ w państwie członkowskim wykonania zapadło orzeczenie o oddaleniu pozwu;

7.3. europejski nakaz musi zostać oddalony ze względu na oddalenie orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego w państwie członkowskim pochodzenia;

7.4. powód nie wszczął postępowania w sprawie głównej w ciągu 30 dni od daty wydania nakazu lub w krótszym okresie wyznaczonym przez sąd, który wydał nakaz.

7.5. europejski nakaz musi zostać zawieszony, ponieważ egzekwowalność orzeczenia, ugody sądowej lub dokumentu urzędowego została zawieszona w państwie członkowskim pochodzenia.

8. WNIOSEK O PONOWNE ZBADANIE W PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM, W KTÓRYM POZWANY MA MIEJSCE ZWYKŁEGO POBYTU

Europejski nakaz zabezpieczenia na rachunku bankowym został wydany przeciwko mnie jako

- konsumentowi
- pracownikowi
- osobie ubezpieczonej.

Sporządzono w: ...

Data (dd/mm/rr):

Nazwisko wnioskodawcy lub upoważnionego przedstawiciela

Oświadczam, że podane informacje są prawdziwe zgodnie z moją wiedzą i zostają przekazane w dobrej wierze.

Podpis: